

המכתב

לְסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ

לְקוּטֵי מוֹהַר"ן

עַל הַתּוֹרָה וּמוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה

עִם לְקוּטֵי הַתּוֹפְלוֹת

ג'ליון 151

פְּרָנְשֵׁת הַצְּנוּהָ

שְׁנַת תשפ"ב לַפ"ק

האודות

רבינו נחמן מברסלב
זיע"א

הוצאות הגליון נתנדב
ע"י אנ"ש היקרים

לע"נ הרה"ג איש צדיק תמים
מוהר"ר אהרן גרשון מנחם
ב"ר אפרים שמואל זצ"ל

נלב"ע ח' אלול תשע"ח
תנצב"ה

לרפואת
מלכה בת ברכה אסתר
לרפואה שלימה בקרוב

לְחִיּוֹת
בְּאוֹר הַפְּרָשָׁה

עִם הַתּוֹרָה
דְּעִתִּיקָא סְתִימָא

דְּעִתִּידָא
לְאַתְגְּלִיא
לְעִתִּיד-לְבֵא

יו"ל בעז"ה ע"י

מכון אור האורות
רבינו נחמן מברסלב זיע"א

052.763.1800

B48148@gmail.com

פְּרַשְׁתַּת תְּצַוֶּה

"וְאֵתָהּ תְצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ, בְּתִית לַמָּאֹר, לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד"
(שְׁמוֹת כז, ב)

"בְּתִית לַמָּאֹר" – "בְּתִית" דִּיקָא. פִּי צְרִיבִין לְבִטֵּשׁ וּלְכַתַּת הַגּוֹף, וּלְסַבֵּל כַּמָּה יְגִיעוֹת גְּדוּלוֹת, וּכְמָה מִינֵי מְרִירוֹת, עַד שֶׁיִּזְכֶּה שְׁיֻכַּל הָאוֹר לְתַפֵּס בְּנִשְׁמָתוֹ.

בְּבַחֲבִיבַת (זֶהר שְׁלַח קַסְתָּ): **"אָעֵא דְלֵא סְלִיק בַּה נְהוּרָא, מְבִטְשִׁין לֵה. גּוּפָא דְלֵא סְלִיק בַּה נְהוּרָא דְנִשְׁמָתָא, מְבִטְשִׁין לֵיה."**

[מְרָגוּם: עַץ שְׁלֵא עוֹלָה בּוֹ הָאוֹר בְּשִׁהַדְלִיקוֹ אוֹתוֹ – מִכְתָּשִׁים אוֹתוֹ, עַד שֶׁיֵּאִיר. כְּמוֹ-כֵן גּוּף שְׁלֵא עוֹלָה בּוֹ 'אוֹר-הַנִּשְׁמָה' – בּוֹתְשִׁים אוֹתוֹ בְּיִסּוּרִים, עַד שֶׁיַּעֲלֶה בּוֹ 'אוֹר-נִשְׁמָתוֹ']

(לְקוּטֵי-הַלְכוּת, בְּצִיעַת-הַפֶּת ה, כד – מוּבָא לְהֵלֶן)

א.

(ח"א קע)

עַל-יְדֵי הַיְסוּרִין נִכְנַע גּוּפּוֹ, כִּי כָּל הַיְסוּרִין נִקְרְאִים 'צָרוֹת', עַל-שֵׁם שֶׁהֵם מְצָרִין וּמְעִיקִין לְהַגּוֹף, וּכְשֶׁנִּכְתַּת הַגּוֹף עַל-יְדֵי הַצָּרוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה מְאִירָה וְנִתְגַּדֵּל הַנֶּפֶשׁ, כִּי בְּהַכְנַע הַחֲמוֹר תִּגְדֹּל הַצִּוְרָה.

וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזֶהר (שְׁלַח קַסְתָּ): **"אָעֵא דְלֵא סְלִיק בַּה נְהוּרָא, מְבִטְשִׁין לֵה. גּוּפָא דְלֵא סְלִיק בַּה נְהוּרָא דְנִשְׁמָתָא וְכוּ'** [מְבִטְשִׁין לֵיה]."

וְעַל-כֵּן נִקְרְאָת 'צָרָה', לְשׁוֹן 'צוּרָה' – כִּי עַל-יְדֵי הַצָּרָה, נִכְנַע הַגּוֹף וּמְאִירָה הַצִּוְרָה, הִינּוּ הַנֶּפֶשׁ.

ב.

(ח"ב לח)

הַנֵּה: כְּשֶׁהִקְטָן בָּא לְפָנֵי הַגְּדוֹל כְּדֵי לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְאִזִּי הַגְּדוֹל מְאִיר בּוֹ –

עֵקֶר הַדָּבָר: לְעִשׂוֹת מ'מַחֲוִין-דְּקַטְנוֹת, מ'מַחֲוִין-דְּגְדוּלוֹת.

דְּהִינּוּ: לְהָאִיר בְּה'קֶטָן, לְהַגְדִּיל 'דְּעֵתוֹ, שְׁיִתְגַּדֵּל מ'קַטְנוֹתוֹ וַיְהִיָּה נַעֲשֶׂה 'גְּדוֹל, דְּהִינּוּ: שְׁיִבּוֹא ל'מַחֲוִין-דְּגְדוּלוֹת, שְׁזָהוּ בַּחֲיִנַת 'הַמְתָּקָה.

לְפַעְמִים: מְאִיר בּוֹ עַל-יְדֵי ה'אֲרַת-פָּנִים וְנִחְמוֹת, שְׁמְאִיר לוֹ פָּנָיו ב'פָּנִים-שׁוֹחֲקוֹת, 'אֲנַפְיוֹ-נְהִירִין.

[רְש"י עַל בְּמִדְבָּר ו, כה: "יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ" – יִרְאֶה לְךָ 'פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת, 'פָּנִים צְהוּבוֹת].

וְלְפַעְמִים: אֵינּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל עַל-יְדֵי-זֶה – וְהוּא בְּבַחֲבִיבַת (זֶהר שְׁלַח קַסְתָּ): **"אָעֵא דְלֵא דְלִיק, מְבִטְשִׁין לֵה"** – שְׁצָרִיךְ לְהָאִיר בּוֹ עַל-יְדֵי יְסוּרִין, שְׁצָרִיךְ לְיִסְרוֹ וּלְבַזּוֹתוֹ, כְּדֵי לְבַטֵּל אוֹתוֹ שְׁיֻכַּל לְקַבֵּל.

ג.

(לְקוּטֵי-הַלְכוּת, בְּצִיעַת-הַפֶּת ה, כד – עַל-פִּי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן ח"א יד, 'לְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם')

"וְאֵתָהּ תְצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ" וְכוּ' (שְׁמוֹת כז,

ב) – "וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ" דִּיקָא.

כִּי 'מִשָּׁה' הוּא 'כָּל-לִי-הַתּוֹרָה, בַּחֲיִנַת 'הַצְּדִיק-הָאֱמֵת, שְׁיֻכּוֹל לְעוֹרֵר וּלְהָאִיר 'שְׂרָשֵׁי נְשִׁמוֹת שְׁבַתוֹרָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְבִיא 'הָאֲרָה' לְכָל-אָדָם, שְׁמִשֵּׁם נְדָלְקִין 'שְׁבַע קִנֵּי הַמְנוֹרָה, שֶׁהֵם בַּחֲיִנַת 'כָּל-נְשִׁמוֹת-יִשְׂרָאֵל' שְׁכָלוֹלִים ב'שְׁבַע-הַפֶּתוֹת.

וְזָהוּ: "וְאֵתָה תְצַוֶּה אֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל" -
 "תְצַוֶּה" לְשׁוֹן 'צוּתָא וְהִתְחַבְרוּת',
 הֵינּוּ: שְׂאֵתָה תְצַוֶּה וְתַחֲבַר וְתִיַחַד אֶת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל, דְּהֵינּוּ: 'שְׂרִישִׁי נִשְׁמוֹתֵיהֶם
 שְׁבַתוּרָה', כְּדִי שִׁיַּגִּיעַ 'הָאֲרָה' עַל כָּל אֶחָד
 כַּנֶּ"ל.

וְעַל יִשְׂרָאֵל מִטָּל: "וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית
 זָךְ" - כִּי הֵם צָרִיכִין לְהִתְעוֹרֵר
 מִלְמַטָּה.

עַל־כֵּן צָרִיךְ כָּל־אֶחָד, לִקַּח וּלְהֵבִיא
 לְה'צָדִיק' - בְּחִינַת: "שֶׁמֶן זֵית זָךְ"
 - הֵינּוּ: בְּחִינַת 'הַטּוֹב שֶׁבְדַעְתּוֹ וּמַחוּ',
 שֶׁנִּקְרָא (שְׁמוֹת ל, כה): "שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ".

כִּי עֵקֶר הַבְּרוּר עַל־יְדֵי הַדַּעַת, כִּי "כֹּלֵא
 בְּמַחֲשָׁבָה אֲתַבְּרִירו" (זֹהַר פְּקוּדֵי רַנֵּד).

וְצָרִיךְ כָּל־אֶחָד לְרְאוֹת לִקַּח בְּחִינַת "שֶׁמֶן
 זֵית זָךְ" - הֵינּוּ 'הַנְקֻדָּה־טוֹבָה
 שֶׁבְדַעְתּוֹ שֶׁנִּמְצָא בּוֹ עֵדִין.

כִּי אִפְלוּ בְּפוֹשְׁעֵי־יִשְׂרָאֵל, עֵדִין נִמְצָא בּוֹ
 אֵיזָה נְקֻדָּה־טוֹבָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת
 "שֶׁמֶן זֵית זָךְ", שֶׁצָרִיךְ לְהִכִּין עֲצָמוֹ לְהֵבִיאוֹ
 לְהַצְדִּיק, עַל־יְדֵי שְׂיִכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִצְוֹת.

וְכָל בּוֹנֵתוֹ יִהְיֶה: כְּדִי שְׂיִהְיֶה נִתְפָּס בּוֹ
 'אוֹר־הַצְדִּיק' - כְּדִי שְׂתִהְיֶה נִשְׁמָתוֹ
 נִדְלָקֶת וּמְאִירָה כְּמוֹ 'נֵר' מִפֶּשֶׁ, בְּבְחִינַת
 (מִשְׁלֵי ב, כז): "נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם".

וְזָהוּ: "כְּתִיב לְמֵאוֹר" - "כְּתִיב" דִּיקָא.
 כִּי צָרִיכִין לְבַטֵּשׁ וּלְכַתֵּת הַגּוֹף,
 וְלִסְבֹּל כְּפֹמָה יִגִּיעוֹת גְּדוּלוֹת, וְכְפֹמָה מֵינִי
 מְרִירוֹת, עַד שְׂיִזְכֶּה שְׂיִזְכֹּל הָאוֹר לְתַפְּס
 בְּנִשְׁמָתוֹ.

בְּבְחִינַת (זֹהַר שְׁלַח קסח.): "אֵעָא דְלֹא סְלִיק
 בֵּה נְהוּרָא, מְבַטְשִׁין לֵה. גּוֹפָא
 דְלֹא סְלִיק בֵּה נְהוּרָא דְנִשְׁמָתָא, מְבַטְשִׁין
 לֵיה".

וְכֵן מְבֹאֵר בְּמִדְרָשׁ בְּפֶרֶשׁה זֹאת (שְׁמוֹת־רַבָּה
 לו, א): "שְׁבַשְׁבִּיל מָה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל
 לְזֵית?! - אֵלֵא מָה הִזִּית הַזֶּה עַד שֶׁהוּא
 בְּאִילָנוֹ מְגַרְגְּרִין אוֹתוֹ, וְאַחֲרֵי־כֵן מוֹרִידִין
 אוֹתוֹ מִן הַזֵּית וְנִחְבָּט, וּמִשְׁחוֹבְטִין אוֹתוֹ
 מֵעַלִּין אוֹתוֹ לְגַת, וְנוֹתְנִין אוֹתוֹ בְּמִטְחָן
 וְאַחֲרֵי־כֵן טוֹחְנִין אוֹתוֹ, וְאַחֲרֵי־כֵן מְקִיפִין
 אוֹתוֹ בְּחִבְלִים, וּמְבִיאִין אֲבָנִים וְאַחֲרֵי־כֵן
 נוֹתְנִין אֶת שֶׁמֶן - כֵּן יִשְׂרָאֵל" וְכו'.

הֵינּוּ: שְׂצָרִיכִין לִסְבֹּל כְּפֹמָה וְכְפֹמָה מֵינִי
 יִגִּיעוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שְׂזוֹכִין לְהַפְּשִׁיט
 מֵעֲצָמוֹ "הַבְּגָדִים הַצְּאִים" (זְכוּרִיָּה ג, ד) שְׂמָהֶם
 כָּל ה'מְנִיעוֹת', כְּדִי שְׂיִהְיֶה נִתְפָּס בּוֹ 'הָאֲרָת־
 הַצְדִּיק', בְּבְחִינַת: "כְּתִיב לְמֵאוֹר", כַּנֶּ"ל.

וְזָהוּ: "לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד" - "תָּמִיד"
 דִּיקָא. שְׂצָרִיכִין לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ
 לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה תָּמִיד בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
 (יְהוֹשֻׁעַ א, ח): "וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה".

כִּי כָּל־פֶּעַם חוֹזְרִין וְנִעוֹרִין ה'מְנִיעוֹת' וְכו',
 שֶׁהֵם בְּחִינַת "הַבְּגָדִים הַצְּאִים". וְעַל־כֵּן
 צָרִיכִין בְּכָל־פֶּעַם לְהַתְגַּבֵּר כְּנִגְדָם עַל־יְדֵי
 ה'תּוֹרָה, וְכַנֶּ"ל.

ד.

(לְקוּטִי־הַלְכוֹת, בְּרַבַּת־הַפְּרוֹת ג, ד - עַל־פִּי
 לְקוּטִי־מוֹהַר"ן ח"א לז, 'דְרָשׁוּ ה' וְעֲזוּ')

'זֵית־שֶׁמֶן' מוֹרָה עַל בְּחִינּוֹת 'גּוֹף וְנַפְשׁ',
 שֶׁהֵם בְּחִינַת 'שְׂכַחַה וְזָכְרוֹן'.

כִּי אֵיחָא (הוֹרִיּוֹת יג): "שְׂזִיתִים מְבִיאִין
 לְשְׂכַחַה, וְשֶׁמֶן הַיּוֹצֵא מֵהַזֵּיתִים הוּא
 לְהַפֵּךְ, כִּי שֶׁמֶן הוּא מְסַגֵּל לְזָכְרוֹן".

נמצא: ש'זית' ו'שמן' המלבש בתוכה - הם בבחינת 'שכחה וזכרון', שהוא בחינת 'גוף ונפש' וכו'. וה'נפש' בחינת 'זכרון', הוא בחינת 'תורה', בחינת 'דעת'.

ועל-כן "כל השעורין של תורה בכזית" - כי ה'תורה' שהיא בחינת 'נפש', בחינת 'זכרון' - היא בבחינת 'זית שמן', כמו 'השמן המלבש בהזית', שהוא בחינת 'זכרון המלבש בהשכחה', בחינת 'נפש המתלבש בהגוף'.

וכמו שאי-אפשר לגלות ולהוציא ה'שמן' למאור מה'זית', כיון על-ידי 'פתישה' שפותשין וכותשין ה'זיתים' להוציא מהם ה'שמן'.

כמו-כן ממש אי-אפשר לגלות התורה והנפש והזכרון וכו' - כיון על-ידי שפותשין ומכתשין ה'גוף', שעל-ידי זה כותשין ומשברין ה'סכלות של החמר', ומבטלין ומכניעין ה'שכחה'.

ואז נתגלה 'אור הנפש והתורה והזכרון' מתוך 'הגוף והשכחה' וכו' - כי נתבטל 'הגוף והשכחה', לגבי 'הנפש והתורה והזכרון' וכו'.

וכמו שאמר רז"ל (ברכות טג): "אין התורה מתקיימת, אלא במי שממית עצמו עליה" - כי צריך להמית עצמו על התורה, לכתת ולשבר ה'גוף', ואז דיקא נתגלה 'התורה והנפש והזכרון' וכו' כנ"ל.

וזה בחינת (שמות כז, כ): "שמן זית זך פתית למאור" - בחינת מה שאיתא בזהר-הקדוש (שלח קסח): "אעא דלא סליק בה נורא, מבטשין לה. גופא דלא סליק ביה נהורא דנשמתא" וכו'.

נמצא: ש'זית' ו'שמן' הוא בחינת 'גוף ונפש' כו'. ועל-כן "כל שעורין של תורה בכזית" - כי כל מצוות התורה, דיקא על-ידי 'גוף ונפש', דהינו: 'פשהנפש מלבש בגוף' אז עקר 'קיום-התורה', כי עקר 'התגלות התורה והנפש' הוא 'מתוך הגוף' דיקא, בבחינת (קהלת ב, ג): "פיתרון האור מן החשך" וכו', כמובא (זהר תזריע מז:).

"להעלות נר תמיד" (שמות כז, כ)

"פי נר מצוה ותורה אור" (משלי ו, כג). מהו 'פי נר מצוה'?! - אלא כל מי שעושה מצוות, הוא כאלו מדליק 'נר' לפני הקדוש-ברוך-הוא, ומחיה נפשו, שנקראת 'נר', שנאמר (שם כ, כז): "נר ה' נשמת אדם". (שמות-רבה לו, ג)

ה.

(ח"א ערה)

דע: שכל מצוה ומצוה שעושים, נעשה ממנה נר אחד.

וכשנסתלק האדם, אם היא נשמה גדולה' שהיא יקרה מאד בעיני השם-יתברך - אזי נותנין לה להיות מחפש ב'גנזיא-דמלכא', שיחפש ויקח לו מה שירצה מ'גנזי המלך יתברך', וזהו 'תכלית כל תענוגי עולם-הבא'.

ול'חפוש' צריכין 'נרות', כמו שאמר רז"ל (פסחים ז): "שחפוש בנרות", ולמדו (שם) מפסוק (משלי כ, כז): "נר ה' נשמת אדם הפש כל הדרי בטן".

וה'נרות' נעשין מן ה'מצוות', בבחינת (שם ו, כג): "נר מצוה". ואצל אלו ה'נרות', מחפשת הנשמה אחר ההסתלקות ב'גנזיא-דמלכא'.

וְזָה בְּחִינַת (שַׁבַּת קְנֵא: עַל תְּהִלִּים פַּח, ו):
"בְּמַתִּים חֲפְשִׁי" - "בִּיּוֹן שְׁמַת אָדָם,
נַעֲשֶׂה חֲפְשִׁי מִן הַמְצוּת". "חֲפְשִׁי" - הֵינּוּ
בְּחִינַת: ה'חֲפוּשׁ' שֶׁנַּעֲשֶׂה מִן ה'מְצוּת', כִּי
ה'מְצוּת' הֵם 'נְרוֹת' שְׁעַל־יָדָם ה'חֲפוּשׁ'
כַּנ"ל.

אָבֵל יֵשׁ צַדִּיק שְׁמִמִּית עֲצָמוּ בְּחַיָּיו, וְגַם
בַּעוֹדוֹ בְּחַיִּים הוּא מְחַפֵּשׁ בְּגִנְזֵי-
אָבִיו.

[לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן ח"ב ה, טו: "יֵשׁ בְּחִינַת 'בֵּן', שֶׁהוּא
מְחַפֵּשׁ בְּגִנְזֵי-אֲדָמָה לְפָא' כְּמוֹ 'בֵּן' (זֶהוּ בְּהַר קִיָּא): וְיֵשׁ
בְּחִינַת 'עֶבֶד' וְכוּ'. אָבֵל יֵשׁ 'בֵּן', שְׂאוֹהֵב כָּל-כָּף אֶת אָבִיו,
עַד שְׂמִחַת ה'אַהֲבָה', הוּא עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה עֶבֶד וְכוּ',
וּמְגַלְגֵּל עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי רַפֵּשׁ וְטִיט כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחֲתָרוּחַ
לְאָבִיו וְכוּ', אֲזִי אָבִיו מְגַלְהַ לּוֹ גַם מַה שְּׂאִין נִמְסָר אֶפְלוֹ
לְבוֹ; כִּי אֶפְלוֹ הַבּוֹ, שֶׁהוּא מְחַפֵּשׁ בְּגִנְזֵי-אֲדָמָה לְפָא, אֲף-עַל-
פִּיכּוֹ יֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁגָם ה'בֵּן' אֲסוּר לְכַנֵּס לְשֵׁם וְכוּ'].

[שִׁיחוֹת-הַר"ן קלד (שְׁנֵי לְתוֹרַת הַנ"ל, ח"א ערה): יֵשׁ אֶחָד -
שֶׁנֶּר שָׁלוֹ אֵינּוּ יָכוֹל לְדַלֵּק כִּי-אֵם אֵיזָה שְׁעָה, מְחַפֵּשׁ עִם
הַנֶּר אוֹתָהּ שְׁעָה שְׂדוּלֵק, וְאַחֲרֵיכֵן נִכְלָה הַנֶּר וְאִין לּוֹ בְּמַה
לְחַפֵּשׁ. וְיֵשׁ אֶחָד - שֶׁנֶּר שָׁלוֹ דוֹלֵק אֵיזָה שְׁעוֹת יוֹתֵר, וְיִוָּכַל
לְחַפֵּשׁ יוֹתֵר, אָבֵל אַחֲרֵיכֵן נִפְסָק. וְיֵשׁ - שֶׁנֶּר שָׁלוֹ דוֹלֵק
יּוֹם אֶחָד. וְיֵשׁ - שְׂדוּלֵק עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

אָבֵל יֵשׁ אֶחָד - שֶׁיֵּשׁ לּוֹ הַרְבֵּה נְרוֹת נִפְלָאִים כְּאֵלוֹ,
שְׂדוּלֵקִים וּמְאִירִים לְעוֹלָם וְעוֹד וְאֵינָם נִכְבֵּים לְעוֹלָם,
וְהוּא זוֹכֵה לְחַפֵּשׁ בְּגִנְזֵי-אֲדָמָה לְפָא' תְּמִיד לְעוֹלָמֵי עַד
וּלְנִצְחַת נְצָחִים - אֲשֶׁרֵי לּוֹ.

וְהִנֵּה מִזָּה מוֹבֵן: שְׁגָם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים פְּשוּטִים, זוֹכִים
בְּעוֹלָם-הַבָּא לְחַפֵּשׁ בְּגִנְזֵי-אֲדָמָה לְפָא', אָבֵל הַחֲפוּשׁ שְׁלֵהֶם
הוּא רַק לְפִי שְׁעָה, כְּפִי הַמְצוּוֹת שְׁלֵהֶם, וּבְיָדָי גַם זֶה הוּא
זוֹכֵה גְדוּלָה וְנִפְלָאָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֶפְלוֹ כְּשֶׁמְחַפֵּשׁ
בְּגִנְזֵי-אֲדָמָה לְפָא' אֵיזָה שְׁעָה, יוֹכַל גַּם-כֵּן לְמַצֵּא שֵׁם
אוֹצְרוֹת נִפְלָאִים שְׂיִוָּכַל לְחִיּוֹת בָּהֶם חַיֵּי עוֹלָם-הַבָּא לְנִצְחַת.
אָבֵל חַיָּיו יִהְיֶה רַק כְּפִי מַה שְׂיִמְצָא בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה.

אָבֵל מִי שְׂזוֹכֵה שְׁנֵרוֹת מְצוּוֹתָיו מְאִירִין וְדוֹלְקִין יוֹתֵר
וְיוֹתֵר - בְּיָדָי יִמְצָא רַב טוֹב בְּגִנְזֵי-אֲדָמָה לְפָא' יוֹתֵר וְיוֹתֵר.
וְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כְּפִי מַה שְׁנֵרוֹת מְצוּוֹתָיו דוֹלְקִין יוֹתֵר.

אָבֵל הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל - זוֹכֵה לְחַפֵּשׁ תְּמִיד בְּגִנְזֵי-אֲדָמָה לְפָא',
 וְנֵרוֹת שָׁלוֹ לֹא יִכְבּוּ לְעוֹלָם וְעוֹד. וְעוֹד יֵשׁ בְּזֶה דְּבָרִים בְּגוֹ.
 וְדִי בְּזֶה].

- עֲנִין 'נֶר תְּמִיד' -

ו.

(סְפָר-הַמִּדּוֹת, נֶר-תְּמִיד ח"ב א)

בְּזָכוֹת 'נֶר-תְּמִיד' הַדּוֹלְקִים בְּשִׁמְךָ-זֵית, נִצּוֹלִין מִגְּזֵרַת 'שְׂמֵד'.

[לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, בְּרַפְת־הַשַּׁחַר ה, מַז: 'נֶר-תְּמִיד' הוּא
בְּחִינַת ה'רְצוֹן', שְׁעַל-יְדֵי-זֵיזָה נִתְבַּטֵּל בְּחִינַת 'שְׂמֵד', כִּי
עוֹלָם מ'שְׂמֵד' ל'רְצוֹן'. וְעִינֵשׁ עוֹד: שְׁכָל דְּבַר שֶׁהוּא
'כְּנֵגֵד רְצוֹן-הַשֵּׁם', נִקְרָא 'שְׂמֵד'].

ז.

(יְמֵי-מוֹהַר"ן ח"א עה)

בְּיוֹם הַמִּישִׁי ח"י שְׁבַט (שְׁנַת תַּקע"א), הָיָה
הַתְּחִלַּת הַיָּסוּד שֶׁל הַהַדְלָקָה,
לְהַדְלִיק 'שְׂמֵן-זֵית' עַל קְבֻרוֹ, נֶר-תְּמִיד לֹא
יִכָּבֵה - כַּאֲשֶׁר אָנוּ נוֹהֲגִין מֵאִזְ וְעַד הַנֵּה.

וְגַם-זֵה הָיָה עַל-פִּי מַעֲשֵׂה בְּקַהֲלַת-קֹדֶשׁ
טְפָלִיק, וְאִי-אֲפָשָׁר לְבָאֵר כָּל
הַפְּרָטִים, כִּי בְּכַל-זֵה הָיוּ עוֹד כַּמָּה דְּבָרִים
נוֹרָאִים שְׂרָאִינוּ הַשְּׂגָחַתוֹ וְנִפְלָאוֹתָיו יִתְבַּרַךְ
בְּכָל-עֵת, אֵיךְ הוּא יִתְבַּרַךְ בְּעִזְרָנוּ לְגַמֵּר עִסְקֵי
רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם 'זְכוֹת-הַרְבִּים לְדוֹרוֹת', אֲשֶׁר
הַמְּנִיעוֹת נִשְׁתַּטְּחוּ כְּנִגְדָנוּ בְּלִי גְבוּל, וְלוֹלֵא ה'
שְׁהָיָה לָנוּ, לֹא הָיָה בְּאֲפָשָׁרֵי לְגַמְרֵם בְּשׁוּם
אָפֵן.

ח.

(חַיֵּי-מוֹהַר"ן יג)

בְּתַחֲלָה יֵשׁב וְדַבֵּר עִמָּנוּ כְּדָרְכוֹ, וּמִקֶּדָם
צוּה לְאִישׁ אֶחָד לְהַבִּיא לּוֹ שְׂמֵן

וּפְתִילָה לְתִקֵּן לוֹ נֵר שֶׁל 'שִׁמְוֹנִית', וְאַחֲרֵי-
כֵן הַדְּלִיק הַנֵּר בְּעֶצְמוֹ.

כִּי כֵן הָיָה דְרָכּוֹ כַּמָּה פְּעָמִים, שֶׁהָיָה
פְּתָאֵם מִדְּלִיק 'נֵר שֶׁל שִׁמְוֹנִית',
וְהַדְּבָר הָיָה מוּבָן שֶׁהָיָה מִמְתִּיק דִּינִים בְּזוֹת.
וְאִז סָמוּךְ לְהַהֲדַלְקָהּ, וְהַנֵּר הָיָה דוֹלֵק סָמוּךְ
לְשִׁלְחָנוֹ, וְהוּא דְבָר עֲמָנוּ בְּאִמָּה גְדוּלָּה וְכוּ'.

ט.

(עֲלִים-לְתִרּוּפָה, ג' וְאַרְא תר"א)

וְתַהֲלֶה-לְקָל, גַּם כְּבָר מִקֶּדֶם דָּלַק הַנֵּר-
תָּמִיד עַל 'צִיּוּן-הַקְּדוֹשׁ',
מִכָּל-שָׁכַן עִתָּה שֶׁהוּא מֵאִיר תָּמִיד.

וְלַהֲשִׁים הַתְּקוּהָ שֶׁהוּא צְמִיחַת קֶרֶן יִשׁוּעָה
שֶׁלֹּא תִכָּבֵה גֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְעַל-
יְדִיזָה יְהִיָּה נִמְתָּקִים כָּל הַדִּינִים מְעַלְיָכֶם
וּמְעַלְיָנוּ, כִּי הַהֲדַלְקָה הַקְּדוֹשָׁה עַל 'צִיּוּן-
הַקְּדוֹשׁ' שָׁלוֹ, הוּא הַמְתָּקָה נִפְלְאָה מְאֹד.

וּמֵאֲלֵיכֶם תְּבִינּוּ: לְהַזְהִיר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי-
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּתְנַדְּבוּ כָּל אֶחָד
בְּבֵיתוֹ בְּכַל־עֵת, אִיזָה גְדוּבוֹת עַל־זָה, כַּאֲשֶׁר
נִהְגוּ מִקֶּדֶם.

וְגַם פֶּה בְּסִבִּיבוֹתֵינוּ, הַתְּחַלְתִּי מִחֲדָשׁ
לְהַזְהִירָם עַל־זָה, וְלַהֲשִׁים הַיִּשׁוּעָה
שֶׁיֵּאִיר גֵרוֹ שֶׁם תָּמִיד לֹא תִכָּבֵה.

וּכְמוֹ-כֵן יֵאִיר אֹרֹו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּחָנִיּוֹת
תָּמִיד וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּלִשׁוֹנוֹ-
הַקְּדוֹשׁ (תִּיִּי-מוֹהֲר"ן מו; רכט; שו): "מִיִּין פִּיִּיעֵרֵל
וְזַעַט שׁוֹיִן טְלִיעֵן בִּיז וְכוּ' (מְשִׁיחַ וְזַעַט קוֹמְעוֹן).
[הָאֵשׁ שְׁלֵי תוֹקֵד עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ].

י.

(עֲלִים-לְתִרּוּפָה, ג' וְיִשְׁלַח תר"ב)

וּמָה שֶׁמְרַבָּה לְהַפְּלִיא עַל יְדִידֵנוּ רַבִּי
אַבְרָהָם בְּעַר גֵרוֹ-יֵאִיר, בְּדָבָר הַמְּעוֹת

בְּעַד הַ'שִׁמְוֹנִית' - הָאֵמַת אֲתָהּ. אֵךְ דַּע:
שֶׁבּוֹדָאֵי לֹא תִפְסִיד אֶפְלוֹ פְּרוּטָה אַחַת, אֵךְ
מָה שֶׁיִּתְעַכֵּב הַמְּעוֹת אִיזָה זְמַן, מְכַרַח אֲתָהּ
לְסַבֵּל.

וּכְדָאֵי וּכְדָאֵי לְסַבֵּל בְּשִׁבִיל הַמְּצוּה-רַבָּה
שְׁזִכִּיתָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ חֵלֶק כְּזֹה
בְּהַדְּלָקַת 'נֵר-תָּמִיד' בְּ'שִׁמְוֹנִית', עַל 'צִיּוּן-
הַקְּדוֹשׁ', אֲשֶׁר אָנוּ חוֹסִים בְּ'אֹרֹו הַקְּדוֹשׁ'.

יא.

(עֲלִים-לְתִרּוּפָה, ו' בְּהַר תר"ג)

וְהִנֵּה בְּבוֹאֵי לְפָה מְצֵאתִי שֶׁכָּלָה הַשֶּׁמֶן,
וְלֹא דָלַק הַנֵּר-תָּמִיד עַל הַצִּיּוּן-
הַקְּדוֹשׁ!

עַל-כֵּן בָּאתִי לְהוֹדִיעְכֶם: שֶׁתִּרְאוּ לְהַבִּיא
שֶׁמֶן אִם תֵּאָבּוּ בְּעֶצְמְכֶם, אוֹ לְשַׁלַּח
לְיַד בְּנֵי רַבִּי אֵיִצִּיק גֵרוֹ-יֵאִיר לְטוֹלְטִישׁוֹן
מְעוֹת עַל שֶׁמֶן - כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְבַטֵּל הַנֵּר-
תָּמִיד חֲסִי-וְשְׁלוֹם, כִּי הוּא 'הַמְתָּקַת
הַדִּינִים' - לָכֶם, וְלָנוּ, וְלְכָל הַקְּבוּצָה הַזֹּאת.

וְלַעֲתָ-עִתָּה הַכְּרַחְתִּי לְקַח בְּהַקְּפָה 'שֶׁמֶן',
עַד שֶׁתְּבוֹאוּ וְתִסְלְקוּ, וְיִרְאוּ
לְכָל יִשְׁנוּ, וְלַהֲשִׁים הַיִּשׁוּעָה.

יב.

(כּוֹכְבֵי-אֹר, אֲנָשֵׁי-מוֹהֲר"ן מו)

וּבְעֵינַי הַנֵּר-תָּמִיד, עֵינַי בְּ'סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת'
וְכוּ' [מוֹבָא לְעִיל]. וּמִמִּילָא מוּבָן מְזָה
בְּאֲלָפֵי אֲלָפִים קַל־וְחֹמֶר, לְהַנֵּר-תָּמִיד
שֶׁאֶצֶל קְבֵרוֹ-הַקְּדוֹשׁ.

וְתַבִּין מְזָה לְמָה שֶׁמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲר"ן
(ח"א רטו): בְּעֵינַי קְבֵרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה
וְהַסְתַּלְקוּתוֹ, שֶׁעוֹסֵק בְּזֹה לְהַעֲלוֹת מִשְׁמַד
לְרַצוֹן.

"וְאֵתָהּ הַקֶּרֶב אֲלֵיָךְ, אֶת אֶהְרֹן אַחִיךָ וְאֵת בְּנָיו אֹתוֹ, מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְכַהֲנוֹ לִי" (שמות כח, א)
- עֲנִיךְ 'בְּהַנִּים' -

יז.

(ח"א ב, בסוף)

'בְּהַנִּים' - הם בחינת **'תורה'**, בחינת **'נשמות'**, כמו שכתוב (מלאכי ב, ז):
"כִּי שִׁפְתֵי כַהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה" וכו'.

טו.

(ח"א טו, ז)

'בְּהַנִּים' - זו בחינת **'תפלה'**, בחינות **'אברהם'**, כמו שאמרו חז"ל (נדרים לב):
שֶׁאָמַר הַקֹּדֶשׁ שֶׁבְרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם: "אַתָּה כַהֵן לְעוֹלָם" וכו' (תהלים קי, ד).

טז.

(ח"א לג, ו)

"כִּי שִׁפְתֵי כַהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת" (מלאכי ב, ז).
"כַהֵן" - הוא בחינות 'הסד' (זהר נשא קכא: קמה: פנחס רמו: תקוני-זהר יב).

"יִשְׁמְרוּ דַעַת" - הינו: שיתגלה על-ידי הרב הזה, ה'אהבה' שבדעת' - שהוא לפי מדרגתו: **'אהבה'** שהוא למעלה-מהזמן, שהוא (זכריה יד, ז):
"יום אחד יודע לה" וכו'.

יז.

(ח"א לד, א-ז-ח)

בְּתִיב (תהלים סט, כא): **"הֲרִפָּה שְׁבָרָה לְבִי" -** הינו: ה'חרפות' ובזיונות' שוברין **'לבו של אדם'.**

והתקון הוא: על-ידי שמקשר את **'לבו'**, לה'נקדה השיך ללבו' בעת

וּבְלִקְוֵי טֵי-הַלְכוֹת' (ברפתי-השחר ה) **מבאר**
משם: שגם כל התאוות והמדות רעות, בפרט האפיקורסות - הכל כלול בענין **'שמד' הנ"ל**. ומצרוף כל הענינים האלה ביחד, הפליג מוהרנ"ת ז"ל **בדבר ה'נר-תמיד'**, עד אין שעור וערה, כן שמעתי בפרוש מאבי [רבי נחמן מטוילטשין] ז"ל.

וזה ידוע: שסגלת כל מצוה והנהגה של הצדיקי-אמת, הוא דוקא כפי הפרטים שנצטוו מזה בכל-דבר.

כי כמו שבגשמיות אי-אפשר שתצא אל הפעל מהרפבת הסמים, כח הרפואה להמחלה, כ"אם עשו מכון ממש בכל הפרטים שיצאו מפי הרופא (אם היה בנמצא הרופא האמת).

כמו-כן ממש בחלי הנפש - למשל: בענין העשרה קפיטל תהלים שהם מסגלים לפגם-הברית רחמנא-לצלן. וכן בענין ה'נר-תמיד' שדקדק אדמו"ר זצ"ל, ופרט בפרט: **'שמן-זית'.**

יג.

(פוכבי-אור, חכמה-ובינה ג)

(א) "נר תמיד" עם האותיות, כמספר שמו במלואו כזה: **"ניון ח"ית מ'ם ניון"**.

(ב) "שמן זית זך כתיב", גימטריא שמו בארבעה פנים: (1) **"נחמן"**. (2) **"נחמן בן שמחה"**, עם האותיות והתבות. (3) **"נחמן בן פינא"**, עם האותיות והתבות. (4) **"נחל נבע מקור חכמה"**, עם האותיות.

הזאת, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְבַטַּל ה'חֲרָפָה' הַשּׁוֹרָה
עַל לְבוֹ'.

וּכְשֶׁה'לֵב' מְשַׁקַּע בְּאַהֲבוֹת רְעוּת', הֵינּוּ:
'חֲרָפוֹת וּבְזִיזוֹנוֹת', הַנִּקְרָא
(דְּבָרִים י, טז): "עֲרַלְת לֵב", בְּחִינַת אֲהָבָה
נְפוּלָה וְשִׁבוּרָה' וְכוּ' - וּמִקְשֵׁר ה'לֵב'
לְה'נִקְדָּה', שֶׁהוּא בְּחִינַת 'צַדִּיק', שְׁשֵׁם ה'אֹר
הָאֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה' שׁוֹרָה.

כִּי "אֹר הַחֶסֶד נִשְׁאָר בִּיסוּד דְּאֲצִילוֹת"
(עַץ־חַיִּים, שַׁעַר 'שְׁבִירַת־הַכְּלִים' פ"ג), שֶׁהוּא
בְּחִינַת (מְשָׁלֵי י, כה): "צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם".

אֲזִי נִתְבַטַּל ה'אַהֲבוֹת רְעוּת', הֵינּוּ
ה'חֲרָפוֹת', הֵינּוּ: "עֲרַלְת לֵב".

כִּי ה'צַדִּיק', שֶׁהוּא 'נִקְדָּה', שְׁשֵׁם שׁוֹרָה
ה'אַהֲבָה הַקְּדוּשָׁה', יָאִיר לְה'לֵב,
וְנִתְבַטַּל ה'חֲרָפָה', הֵינּוּ: "עֲרַלְת לֵב", כִּי "עַל
כָּל פְּשָׁעִים תִּכַּסֶּה אֲהָבָה" (מְשָׁלֵי י, יב) - כִּי
שֵׁם שׁוֹרָה אֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה'.

וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ חַז"ל (נְדָרִים לב:): "בִּקְשׁ
הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא לְהוֹצִיא 'פְּהִנָּה'
מ'שֵׁם', וּבִשְׁבִיל שֶׁהַקְּדִים 'בְּרַכַּת־אֲבָרָהם'
לְבְּרַכַּת־הַמְּקוֹם', נִטְלָה מ'שֵׁם', וְנִתְנָה
לְאֲבָרָהם', שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קי, ד): 'אַתָּה כֹּהֵן'
לְעוֹלָם עַל דְּבָרְתֵי מַלְכֵי־צַדִּיק".

וְזֶהוּ כִּשְׁהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא נִתֵּן ה'פְּהִנָּה'
לְפִינָחַס, אָמַר (בַּמִּדְבָּר כה, יב): "הִנְנִי נֹתֵן
לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" - כִּי ה'פְּהִנָּה' הִיא
בְּחִינַת 'אַהֲבָה', הוּא 'אֲבָרָהם' - שׁוֹרָה
בְּמִקוֹם בְּרִית שְׁלוֹם, הֵינּוּ: "צַדִּיק יְסוּד
עוֹלָם" (מְשָׁלֵי י, כה).

[פְּרַפְרָאוֹת־לַחֲכָמָה: בְּמֶאֱמַר זֶה שֶׁל דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ ז"ל
(עַל 'שֵׁם' וְאֲבָרָהם) נוֹדַע לָנוּ: שֶׁה'פְּהִנָּה' נִתְנָה לְאֲבָרָהם'
שֶׁהוּא בְּחִינַת 'אַהֲבָה'. וְעַל־כֵּן כִּשְׁנִיתָה ה'פְּהִנָּה' לְפִנְחָס',

נֶאֱמַר שֵׁם: "הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" - כִּי שֵׁם שׁוֹרָה
'אֹר הָאֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה' וְכוּ'.

וְצַרִּיךְ כָּל אֶחָד: לְדַבֵּר בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ -
כְּדֵי שִׁיאִיר בְּחִינַת 'נִקְדָּה'. וְעַל־יְדֵי־
זֶה נִתְבַטַּל "עֲרַלְת לֵב", הֵינּוּ: 'חֲרָפוֹת', הֵינּוּ:
'אַהֲבוֹת רְעוּת'.

וְגַם צַרִּיךְ כָּל אָדָם: לְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ
בִּירְאַת־שָׁמַיִם - כְּדֵי לְקַבֵּל הַתְּעוֹרְרוֹת
ב'לְבוֹ', מִה'נִקְדָּה' שִׁישׁ ב'חֵבְרוֹ' יוֹתֵר מִמֶּנּוּ.

כִּי בְּזֶה הַבְּחִינָה שִׁישׁ ב'חֵבְרוֹ' יוֹתֵר מִמֶּנּוּ -
זֹאת הַבְּחִינָה הוּא בְּחִינַת 'נִקְדָּה'. וְשֵׁם
בְּה'נִקְדָּה הַזֹּאת' - שׁוֹרָה ה'אַהֲבָה',
הַנִּקְרָא 'פְּהֵן'.

וְה'נִקְדָּה הַזֹּאת', הוּא בְּחִינַת 'צַדִּיק' לְגַבֵּי
'חֵבְרוֹ'. וְה'נִקְדָּה הַזֹּאת', מֵאִיר
לְלֵב חֵבְרוֹ'.

שְׁעַל־יְדֵי שְׁלֹשׁ בְּחִינּוֹת אֵלוּ [הַנ"ל] - א)
'הַתְּקַשְׁרוֹת הַצַּדִּיקִים'. ב) עַל־
יְדֵי שִׁידְבַר עִם 'חֵבְרוֹ' ג) עַל־יְדֵי 'עֲצָמוֹ',
שֶׁמְדַבֵּר בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ. יְכוּל גַּם־כֵּן לְעוֹרֵר
אֶת לְבָבוֹ, וְיִסֵּיר מִמֶּנּוּ "עֲרַלְת לֵב".

וְזֶהוּ פִּירוּשׁ (שְׁמוֹת יט, ו): "וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי
מִמְּלַכַת פְּהִינִים" - הֵינּוּ: בְּחִינַת
'אַהֲבָה הַקְּדוּשָׁה', בְּחִינַת 'פְּהֵן'.

כִּי כִּשְׁתִּקְבֵּל מִן כָּל [שְׁלֹשׁ] הַנִּקְדּוֹת הַלְלוֹ:
[הַנ"ל] - שֵׁם אֲצֵל כָּל ה'נִקְדּוֹת', שׁוֹרָה
'אַהֲבָה קְדוּשָׁה' הַנִּקְרָא 'פְּהֵן'.

כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (בַּמִּדְבָּר כה, יב): "הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ
אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם", וְה'נִקְדָּה' הוּא
'בְּרִית שְׁלוֹם' וְכוּ'. [עֵינֵן לְקוּטֵי־הַלְכוֹת, נְשִׂיאֵת־כַּפַּיִם
ה].

יח.

(ח"א מו)

'ימין' - זה [חסד - בגימטריא] ע"ב. ו'שמאל' - זה [גבורה - בגימטריא] רי"ו. (תקוני-זהר כה: נה: עו: ועוד).

ו'שלוש פעמים ע"ב, גימטריא רי"ו" (ספר-הלקוטים להאריז"ל, פי תשא; שער-המצות, פי תצא; ועוד). ושלושה פעמים ע"ב - זה בחינת: "כהן גדול, וכהן הדיוט, וסגן הכהן" (זהר משפטים צה; פרי-עץ-חיים, שער הסליחות פ"ח).

זהר' (קכו): "ונקודה דילך קמ"ץ, דאתמר ביה וקמץ הכהן, וכהנא איהו לימינא".

ואז מתגבר עליו 'פח'המדמה', 'פח'ה' הבהמיות, בבחינת (הושע שם): "נדמו עמי מבלי הדעת". "נדמו" - הינו 'פח'ה' המדמה'.

ו"מוציא דבה" (במדבר יד, לו) - על-ידם נתקלקל ונפגם בחינת 'אהבה-דקדשה', שהוא בחינת: "וקמץ הכהן", פנ"ל.

נ.

(ח"ב ד, ג-ד)

מאחר שהוא יתברך היה יכול לברא עולמות כאלו בלי 'אתערותא' דלתתא' כלל, רק על-ידי חסדו - בודאי הוא יכול להחיות ולקים העולמות רק על-ידי חסדו, ולא היינו צריכים לעשות כלל שום עסק ומלאכה.

ואפלו ההכרחיות היו נעשין על-ידי אחרים, כמו שכתוב (ישעיה סא, הו): "ועמדו זרים ורעו צאנכם, ובני נכר אפריכם וכרמיכם, ואתם כהני ה' תקראו".

"כהני ה'" דיקא, בחינת 'חסד', בחינת (תהלים פט, ג): "עולם חסד יבנה" - הינו שיהיו נקראים "כהני ה'", בחינת "חסד", שאין צריכים לעשות שום מלאכה, רק העולם מתקים בחסדו, פנ"ל.

אך כשה'חסד' נתעכב חסדו-שלו, ואין משפיע עלינו 'חסדו' - אזי צריכין לעשות בשביל 'אתערותא-דלתתא' פנ"ל.

אך צריך לקבל ה'חסד' בהדרגה - כי רב החסד אי אפשר לקבל, כי היו בטלים במציאות מחמת רב החסד' וכו'. וצריך

יט.

(ח"א נד, ה-בסוף)

ה'פח'המדמה' בא על-ידי 'לשון-הרע' - כי 'פח'המדמה' הוא 'פח'הבהמיות, כי גם 'בהמה' יש לה זה ה'פח'המדמה'. וה'מוציא דבה', נופל ל'בהמיות, ועל-כן נתגבר עליו 'פח'המדמה', 'פח'הבהמיות' - כי "מוציא דבה הוא כסיל" (משלי י, יח).

וכשה'דעת' נסתלק ממנו - נופל מ'אהבת השם-יתברך' ל'אהבת הבהמיות, בבחינת (הושע ד, ו): "כי אתה הדעת מאסת, ואמאסך מכהן לי".

"כהן" - הינו בחינת (ישעיה מא, ח): "אברהם אהבי", בחינת (תהלים קי, ד): "אתה כהן", בחינת (ויקרא ה, יב): "וקמץ הכהן" - כי על-ידי 'פגם-הדעת', נופל מ'אהבות-דקדשה', שהם בחינת 'כהן'.

[נ"ב: 'קמץ-קמיצה' הוא בחינת 'אהבה', על-ידי ה'כהן' שהוא בחינת 'חסד'. כמו דאיתא ב'תקוני-זהר' (ה): "קמ"ץ מימינא, וקמץ הכהן משם". ועוד ב'תקוני-זהר' (ט): "והאי נקודה וכו' אתקרי קמ"ץ, קומץ סתים, בגין וקמץ הכהן משם מלא קמץ". ועוד ב'תקוני-

לַעֲשׂוֹת כְּפִי וְצִנּוֹר לְקַבֵּל עַל יָדוֹ הַחֶסֶד -
וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יָדַי 'רְאָה' וְכו'.

וְזֶה בְּחִינַת (במדבר יז, כג): "וְהִנֵּה פָּרַח מִטֶּה
אֶהְרֵן לְבֵית לִוִי" - הִינּוּ שֶׁהַחֶסֶד,
בְּחִינַת 'אֶהְרֵן' - צָרִיךְ לְקַבֵּלוֹ עַל-יָדַי הַכְּפִי,
שֶׁהוּא בְּחִינַת 'רְאָה', 'סִטְרָא דְלִוִי'.

כא.

(ח"ב ד, בסוף)

עַל-יָדַי בְּחִינַת 'חֶסֶד', בְּחִינַת 'כֹּהֵן' -
נִסְגָּר 'פִּי הַמִּכָּה' לְגַמְרֵי וְנִתְרַפָּא
בְּשִׁלְמוֹת, בְּבְחִינַת (ויקרא יג, ד): "וְהִסְגִּיר
הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע".

(שעל-ידי שהקדוש-ברוך-הוא שופע עלינו חסדו, על-
ידי ה'רָאָה' שְׁנַעֲשֶׂה עַל-יָדַי הַתְּגִלּוֹת-הַרְצוֹן - עַל-יָדֵי-זֶה
זֹכִיךְ לְרַפּוּאָה).

כב.

(ח"ב ז, יא)

מֹשֶׁה רַבֵּנוּ נָתַן לָבוֹ לְהִסְתַּכַּל בְּצַרְתָּן שֶׁל
יִשְׂרָאֵל. וְהַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ
כְּשֶׁרָאָה שֶׁהוּא נֹתֵן לָבוֹ עַל-זֶה, קָרָא אֵלָיו
(שמות ג, ד): "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הַנְּנִי"
- "הַנְּנִי לְכֹהֵנָה, הַנְּנִי לְמַלְכוּת" (שמות-רַבָּה ב,
ו).

"הַנְּנִי לְכֹהֵנָה" - זֶה בְּחִינַת 'חֲנֻפַת הַבַּיִת',
כִּי (זבחים קב. שְׁמוֹת-רַבָּה שָׁם): "מֹשֶׁה
שִׁמְשׁ בְּשִׁבְעַת יְמֵי הַמַּלּוּאִים", כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
(תהלים צט, ו): "מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנֵינוּ".

גַּם 'כֹּהֵן' - הוּא בְּחִינַת 'כְּלִיּוֹת בֵּן
וְתַלְמִיד' (בְּחִינַת דְּרִי-מַעְלָה וְדְרִי-מַטָּה -
בְּחִינַת אִיחָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, וְיִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ) - כִּי
בְּכֹהֵן נֹאמַר (ויקרא י, יא): "לְהַזְרוֹת אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל" - 'לְהַזְרוֹת' לְשׁוֹן הַזְרוּאָה, זֶה

בְּחִינַת 'תַּלְמִיד'. גַּם 'לְהַזְרוֹת' לְשׁוֹן 'הַרְיוֹן',
בְּחִינַת 'בֵּן'.

"הַנְּנִי לְמַלְכוּת" - זֶה בְּחִינַת 'מַלְכוּת',
שֶׁעַל-יָדוֹ נִמְשָׁךְ הַפְּרָנְסָה שְׂבוּ
נִתְגַּלָּה 'אֹרֶת-הַפָּנִים'.

וְזֶה בְּחִינַת (בראשית יד, יח): "וּמַלְכֵי צָדֵק
מְלֻךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לָחֵם וַיִּינּוּ, וְהוּא כֹהֵן
לְאֵל עֵלְיוֹן".

"מַלְכֵי צָדֵק מְלֻךְ שָׁלֵם" - זֶה בְּחִינַת
'מַלְכוּת'.

"הוֹצִיא לָחֵם וַיִּינּוּ" - הִינּוּ בְּחִינַת 'פְּרָנְסָה'
שֶׁנִּמְשָׁךְ עַל-יָדַי הַמַּלְכוּת'.

"וְהוּא כֹהֵן" - זֶה בְּחִינַת 'כֹּהֵנָה', שֶׁהוּא
בְּחִינַת 'כְּלִיּוֹת בֵּן וְתַלְמִיד',
שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ הַפְּרָנְסָה עַל-יָדַי הַמַּלְכוּת'.

כג.

(שבחי-ה'ר"ן ח"ב ט - רבנו ז"ל
בדרך נסיעתו לארץ-ישראל)

אָמַר הוּא ז"ל, לְהָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ: "אֲנִי
מְזַהֵר אוֹתְךָ לְבַל תִּגְלֶה אוֹתִי כֹל
וְלֹא תִגִּיד כֹּל מִי אֲנֹכִי, אִם יִשְׁאַלוּ עָלַי".

וְהִלְכוּ אֲצֻלוֹ ז"ל בְּעֶצְמוֹ לְחַקֵּר אֲצֻלוֹ: "מִי
הוּא וּמֵאַיִזָּה מְקוֹם הוּא וּמֵאַיִזָּה
מִשְׁפָּחָה"?! - וְלֹא רָצָה לְגַלּוֹת כֹּל וְכו'.

וּבְכָל-פַּעַם נִדְמָה לָהֶם לְאִישׁ אַחֵר.
לְמַשָּׁל: שֶׁשְּׁאַלוּ אוֹתוֹ: "אִם
הוּא 'כֹּהֵן'?! הַשִּׁיב: "הֵן"! - אַחֲרֵכֶּךָ בְּיוֹם
שֶׁאַחַר זֶה שְׁאַלוּ אוֹתוֹ פְּתָאם: "אִם הוּא
'יִשְׂרָאֵל'?! הַשִּׁיב: "הֵן"!

שְׁאַלוּ אוֹתוֹ: "אֶתְמוּל אָמַרְתָּ שְׂאֵתָה
'כֹּהֵן'! וְעַכְשָׁיו אָתָּה אוֹמֵר שְׂאֵתָה
'יִשְׂרָאֵל'?!"

וְהָשִׁיב: "כֹּהֵן זֶה מִדַּת הַסֵּד! וְיִשְׂרָאֵל מִדָּה אַחֶרֶת! - וּבְרוּךְ הַשֵּׁם שֵׁשׁ בֵּי מִדָּה זֹאת! וְגַם מִדָּה זֹאת!" (עין בפנים כל הספור).

"וְעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אַחִיךָ לְכַבֹּד וּלְתַפָּאֶרֶת" (שמות כח, ב)

באיזה זכות היה אהרן נכנס לבית קדשי הקדשים? - זכות המילה היתה נכנסת עמו וכו'. (שמות יד, ח)
מפני מה כהן גדול משמש בטמונה בגדים? - אלא כנגד מילה, שהיא לטמונה ימים. (ויקרא יד, כא)

נד.

(ספר המדות, מוהל ד)

מִצְוֹת מִלְּהָ יֵשׁ לָהּ בַּח שֵׁשׁ לְבָגְדֵי כֹהֵן-גָּדוֹל. [הרב מטשעהרין ז"ל צנן לשני המדרשים הנ"ל].

"וְאַתָּה תִּדְבֹר אֶל כָּל חֲכָמֵי לֵב, אִשׁוּר מִלְּאַתֵּי רֹחַ חֲכָמָה" (שמות כח, ג)

נה.

(ח"א כא, ב-ג)

לְהַגִּיעַ לְבַחֲנֵת שְׁפַע אֱלֹקֵי, אִי-אֶפְשָׁר לְבֹא לָזֶה, אֶלָּא שִׁיקְדֵשׁ אֶת 'פִּי, וְחֲטָמוֹ, וְעֵינָיו, וְאָזְנוֹ - וְהֵן הֵן מְאִירִין לוֹ שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֵּל.

וְהֵן הֵן "שְׁבַעַת הַנְּרוֹת" (במדבר ח, ב). ו"פְּנֵי הַמְּנוֹרָה" (שם), הֵינּוּ שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֵּל.

וְשְׁפַע אֱלֹקֵי הזאת, הוא בחינת 'ספה' - פי 'ספה' הוא בחינת

"שְׁפַחַת בְּרוּחֵי-הַקֹּדֶשׁ" (מגלה יד.), פי 'רוח-הקדש' הוא שפע אלקי.

וְסִפָּה הַזֹּאת - היא בא על-ידי "שְׁבַעַת עֲנָנִים" (במדבר יד, א, ב; ספרי בהעלותך כח), הֵינּוּ בַחֲנֵת "שְׁבַעַת הַנְּרוֹת" כַּנֵּל, שְׁעַל-יָדָם הָאָדָם מְשִׁיג "פְּנֵי הַמְּנוֹרָה" - הֵינּוּ 'ספה', הֵינּוּ שְׁפַע אֱלֹקֵי.

וְרוּחֵי-הַקֹּדֶשׁ נקרא על שם ה'חכמה', שהיא "רוח חכמה" (שמות כח, ג; דברים לד, ט; ישעיה יא, ב) **הַבֵּא מִ'קֹּדֶשׁ, כִּידוּעַ** (זהר אחרי סא. - ועין זהר תצוה קעט; וכו'.

כִּי צָרִיךְ ה'מקבל הזה, להיות 'חכם' - כִּי הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא "יֵהֵב חֲכָמָתָא לְחַכְמֵינִי" (דניאל ב, כא), בַּבְּחִינָת (שמות לא, ו): **"וּבְלֵב כָּל חָכֵם לֵב נָתַתִּי חֲכָמָה."**

וְסִפָּה הַנֵּל, הֵינּוּ רוּחֵי-הַקֹּדֶשׁ הַנֵּל, שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֵּל - הוּא בַחֲנֵת 'מְקִיפִין' וְכו'.

נו.

(ח"א מט, א)

ה'לב' הוא ה'ציר של המדות, הֵינּוּ ה'חכמה שְׁפַלְב', כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (שמות לא, ו): "וּבְלֵב כָּל חָכֵם לֵב נָתַתִּי חֲכָמָה."

וְעַקֵּר ה'יצירה' היתה ב'חכמה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (תהלים קד, כד): "כָּל-כֹּחַ בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ." נמצא: שה'לב' הוא ה'ציר, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (שם עג, כו): **"צוּר לְבָבִי."**

נד.

(ח"א נט, ה)

"וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנֵים וּמִבְּנוֹת" (ישעיה נה, ה).

ל.

(ספר-המדות, בנים צה)

מי שִׁמְטִיל אִימָה יִתְּרָה עַל דּוֹרוֹ, אֵין מִתְקַיֵּימִין לוֹ בָּנִים "חֲכָמֵי לֵב" (שמות כח, ג).

"וּכְתַנַּת תְּשִׁיבָן" (שמות כח, ד)

לא.

(ספר-המדות, בושה ה)

כְּתַנַּת שֶׁל צְדִיקִים, מְכַפֶּרֶת עַל 'שְׁפִיכוֹת דָּמִים' (על-פי זבחים פח: ערכין טז).

"וְאֲבָנֹת" (שמות כח, ד)

לב.

(ספר-המדות, ענייני 'אבנט')

[א] ה'תְּגוּרָה' שֶׁתְּגוּרָה בָּהּ אֵיזָה צְדִיק, כְּשֶׁתְּהַגֵּר בָּהּ - הוּא סֶגְלָה לְבַטֵּל 'הִרְהוּרִים' (הִרְהוּרִים ח).

[ב] 'אֲבָנֹת' - תְּקוּן עַל 'הִרְהוּרִים' (על-פי זבחים פח: ערכין טז). (הִרְהוּרִים נט).

"וְעֵשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט" (שמות כח, טו)

לג.

(ספר-המדות, המתקנת-דין ג)

'פְּרִשְׁתָּ חֹשֶׁן' (שמות כח, טז; לט, ח-כא), תְּקוּן לְדִינִים' (על-פי זבחים פח: ערכין טז).

"יָד" - הֵינּוּ: שִׁיחֵיהָ לוֹ כַּח לְהַעֲמִיד 'תְּלַמִּידִים הַגּוֹנִים', וְלְהַמְשִׁיךְ בָּהֶם 'רוּחַ חֲכָמָה', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים לז, ט): 'וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן מָלֵא רֹוחַ חֲכָמָה, כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה יָדָיו עָלָיו".

כח.

(ח"א סא, ב)

ה'סְמִיכָה' שְׁסוּמְכִין אֶת הָרַב, וְהַכְּתָב - הֵם מְבַחֲשִׁנָּה אַחַת.

כִּי ה'סְמִיכָה', ב'יָדִים', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים לז, ט): "וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן מָלֵא רֹוחַ חֲכָמָה, כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו".

וְהוּא בְּחִינַת ה'כְּתָב', בְּחִינַת "יָד כּוֹתֶבֶת" (תְּקוּנֵי-זֶהָר לז: לו, פט). כִּי ה'כְּתָב' הוּא גַם-כֵּן מְבַחֲשִׁנַת 'חֲכָמָה' וְכוּ'.

וּכְשֶׁה'חֲכָם' הָרְאוּי ל'סְמִיכָה', נִסְמָךְ בְּשֵׁם 'רַבִּי' וְכוּ' - אֲזִי עַל-יָדֵי ה'סְמִיכָה', שְׂאֲזִי מְקַבֵּל 'חֲכָמָתוֹ' מְבַחֲשִׁנַת "יָד ה'" (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א כח, יט), בְּבַחֲשִׁינַת: "וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן מָלֵא רֹוחַ חֲכָמָה וְכוּ" כַּכְּל - אֲזִי מְבִיא הָאָרֶה וְכַח ב'כְּתַב-יָדָיו', שֶׁהוּא גַם-כֵּן מְבַחֲשִׁנַת 'חֲכָמָה'.

כט.

(ח"א סא, ח)

"הוֹלֵךְ רַכִּיל מְגַלָּה פוֹד" (משלי יא, ג), "דְּלִית רוּחָה רוּחָה דְּקִיּוּמָא" (זֶהָר נְשָׂא 'אֲדָרָא-רַבָּא' קכח). - הֵינּוּ: "רוּחַ חֲכָמָה" (שמות כח, ג; דְּבָרִים לז, ט; יִשְׁעִיהָ יא, ב).

"וְלֹא הוּא מְהִימָנָא" (זֶהָר שָׁם) - הֵינּוּ 'אֲמוּנַת-חֲכָמִים'. כִּי עַל-יָדֵי שְׂאִין בּוֹ 'אֲמוּנַת-חֲכָמִים', אֵין בּוֹ "רוּחַ חֲכָמָה" - כִּי נִדוּן ב'מִוִּתְרוֹת' (עֵין פְּנִינִים בְּאוֹת א).

”רְבוּעַ יְהִיָּה כְּפוּל” (שְׁמוֹת כח, טז)

לה.

(לְקוּטֵי-הַלְכוּת, בְּרִפְתֵי-הַשַּׁחַר ה, פז)

מְבֹאֵר בְּהַתּוֹרָה הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ בְּסִימָן נ”ט
בְּחֶלֶק א (הַמּוֹבָא לְעִיל): שְׁבָחִינָת
מְשַׁפֵּט, זֶה הוּא בְּחִינַת רְבוּעַ, בְּחִינַת
”חֲשֵׁן הַמְּשַׁפֵּט” שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שְׁמוֹת כח, טז):
”רְבוּעַ יְהִיָּה כְּפוּל”.

נִמְצָא: שֶׁהַמְּשַׁפֵּט שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לַחֲשֹׁב
עִם עֲצָמוֹ, וְלִשְׁפֹט אֶת-עֲצָמוֹ,
שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת הַתְּבוּדָּה וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין
קוּנוֹ - הוּא בְּחִינַת ”רְבוּעַ”.

וְעַל-שֵׁם-זֶה בְּעֲצָמוֹ נִקְרָא ”רְבוּעַ” - כִּי
עִקַּר הַתְּבוּדָּה וְהַשִּׂיחָה,
צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּהַתְחַזְּקוֹת רְצוּנוֹת טוֹבוֹת
לְהַשִּׁיב-יָתֵבְרָה, עַד שֶׁיִּכְלַל בְּאַחֲדוּתוֹ יְתֵבְרָה,
בְּבְחִינַת ד’ דְּאֶחָד, מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא.

בְּבְחִינַת (יִחְזַקָּאל לז, ט): ”מֵאַרְבַּע הַרוּחֹת
בְּאֵי הַרוּחַ” - שֶׁמִּכָּל אַרְבַּע
רוּחֹת הָעוֹלָם שֶׁנִּתְפָּזֵר דַּעְתּוֹ לְשֵׁם - יָשׁוּב
מִכָּל לְד’ דְּאֶחָד, לְהַכְּלִיל בְּרוּחַ-הַשֵּׁם שֶׁהוּא
רְצוֹנוֹ יְתֵבְרָה, כִּי רוּחַ לְשׁוֹן רְצוֹן.

כִּי זֶה עִקַּר הַתְּבוּדָּה - שֶׁצָּרִיךְ
לְהַתְּבוּדַד וְלַחֲשֹׁב עִם עֲצָמוֹ: הֵיכֵן הוּא
בְּעוֹלָם? - וְלִהְיֶיךָ נִתְפָּזֵר דַּעְתּוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ
וְרְצוֹנוֹ? - וְלִהְיֶיךָ נִשְׁלָךְ וְנִתְעָה עַל-יַדִּי
מֵעֲשִׂיוֹ וּמַחֲשַׁבוֹתָיו?

עַד שֶׁעַל-פִּירֵיב רוּאָה בְּעֲצָמוֹ: שְׂאִין לוֹ
מְקוֹם וְרוּחַ מֵאַרְבַּע רוּחֹת הָעוֹלָם,
לְבָרַח לְשֵׁם, וְלִהְתְּחַבֵּא שָׁם, מִפְּגְעֵי הָעוֹלָם
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן
וּפְרִנְסָה וְכוּ' - כִּי אִם אֵלָיו יְתֵבְרָה לְבַד.

וּבְשִׁבְלֵי-זֶה, בְּחִינַת הַמְּשַׁפֵּט הַנִּלְל,
שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּבוּדָּה,

לד.

(ח”א נט, ג)

עַל-יַדִּי שֶׁמִּקְרַב נַפְשׁוֹת לְהַשִּׁיב-יָתֵבְרָה,
וְעַל-יַדִּי הַתְּבוּדָּה שֶׁמִּתְבוּדַד
וּמְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ וְשׁוֹפֵט וְדָן עֲצָמוֹ עַל
כָּל מַה שֶׁעָשָׂה (עַל-פִּי קְצוּר לְקוּטֵי מוֹחֵר”ו) - זֹכָה
לְשִׁמְרַת-שַׁבָּת, שֶׁהוּא בְּטוֹל הָרַע
וְהַקְּלָפוֹת.

וְזֶהוּ בְּחִינַת (הַקְּדָמַת הַזֵּהָר ה: - עַל שְׁמוֹת לא, יג;
וַיִּקְרָא יט, ל; כו, ב): ”אֵת שַׁבְּתוֹתַי
תִּשְׁמְרוּ” - ”שַׁבְּתוֹתַי” דָּא עַגּוּלָא וְרְבוּעַ
דְּלָגוֹ”.

”עַגּוּלָא” - בְּחִינַת כְּפֹאֵד, בְּחִינַת
(מְלָכִים-א י, יט): ”וְרֹאשׁ עַגּוּלָא
לְכֹפֵא”.

וְ”רְבוּעָא” - דָּא מְשַׁפֵּט, בְּבְחִינַת (שְׁמוֹת
כח, טז): ”רְבוּעַ יְהִיָּה כְּפוּל”,
הַנֶּאֱמָר בְּחֲשֵׁן-הַמְּשַׁפֵּט.

כִּי בְּחַל, הַשְׂכִּינָה מְבַרְרַת בְּרוּרִים, וּבְשַׁבָּת
הִיא שׁוֹבְתָת. וְלַעֲתִיד שִׁיתְּבַטֵּל כָּל הָרַע,
אֲזִי יְהִיָּה יוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת.

עַל-כֵּן עַל-יַדִּי ”עַגּוּלָא וְרְבוּעָא”, שֶׁעַל-
יָדָם נִתְבַטֵּל הָרַע - עַל-יַדֵּי-זֶה
נִתְהַוָּה בְּחִינַת ”שַׁבְּתוֹתַי”, בְּחִינַת ”עַגּוּלָא
וְרְבוּעָא”.

וְעַל-יַדֵּי-זֶה יְהִיָּה לוֹ כַּח לְהַעֲמִיד
תְּלִמִּידִים-הַגּוֹנִים,
וְלְהַמְשִׁיךְ בָּהֶם ”רוּחַ חֲכָמָה” (שְׁמוֹת כח, ג;
דְּבָרִים לז, ט; יִשְׁעִיָּה יא, ב).

שִׁבְטוֹ שֶׁהִיא פְּתוּב עָלָיו. הִינּוּ: כְּפִי הַגּוֹן
וְהַתְּפָאֲרוֹת שֶׁהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל מִזֶּה
הַשִּׁבְט.

כִּי כָּל שִׁבְט וְשִׁבְט יֵשׁ לוֹ גּוֹן מִיחַד, וְכָל
אֶלּוֹ הַגּוֹנִין הָיוּ בְּאַבְנֵי הַחֹשֶׁן וְהָאֶפֻּד:
אָדָם לְרֵאוּבוּן, פִּטְדָה לְשִׁמְעוֹן וְכוּ'. "וְאֶלּוֹ
הַגּוֹנִין הָיוּ מִצִּירִין בְּדַגְלִים" (בַּמִּדְבָּר־רַבָּה ב, ז).

לח.

(לְקוּטֵי־הַלְכוֹת, תְּשַׁע־בָּאב וְשָׁר־תַּעֲנִיּוֹת ד, יג -
עַל־פִּי לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן ח"א סא, 'חֲדֵי רַבִּי שִׁמְעוֹן')

"שְׁנַיִם־עָשָׂר אַבְנֵי יַעֲקֹב" (בְּרֵאשִׁית כח, יא),
שֶׁהֵם 'כָּל־לִי־יִשְׂרָאֵל' - הֵם
בְּחִינַת (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן ח"א סא): "שְׁנַיִם־עָשָׂר בְּנֵי
יַעֲקֹב שֶׁנִּכְלְלוּ יַחַד בְּאַבְנֵי־שִׁתִּיה', שֶׁזֶּהוּ
בְּחִינַת 'שְׁלֵמוֹת הָעֵצָה"', שֶׁכָּל־זֶה תְּלוּי
בְּאַהֲבָה וְשָׁלוֹם, בְּחִינַת "אֵנָּה בְּחִיבוּתָא
תְּלִיא".

וְזֶהוּ בְּחִינַת (שְׁמוֹת כח, ט): 'שְׁנַיִם־עָשָׂר אַבְנֵי
אֶפֻּד וְהַחֹשֶׁן, שֶׁהֵיוּ פְּתוּבִים בָּהֶם
שְׁמוֹת שְׁנַיִם־עָשָׂר שְׁבָטִים, שֶׁשֵּׁם הָיָה
שׁוֹאֲלִים כָּל הָעֵצוֹת.

לט.

(לְקוּטֵי־הַלְכוֹת, בְּשׁוֹר־בְּחֻלָּב ד, טו־יז יח - עַל־פִּי
לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן ח"א כב, 'חֹתֶם בְּתוֹךְ חֹתֶם')

ה'שְׁנַיִם־עָשָׂר נְשִׂאִים שֶׁל ה'שְׁנַיִם־
עָשָׂר שְׁבָטִים' - כָּל כַּחַם
מִה'שְׁתֵּים־עָשָׂר אַבְנֵים טוֹבוֹת שֶׁל הַחֹשֶׁן
וְהָאֶפֻּד, שֶׁהַנְּשִׂאִים הֵבִיאוּ אוֹתָם, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת לה, כז): "וְהַנְּשִׂאִים הֵבִיאוּ אֶת
אַבְנֵי הַשֵּׁהָם" וְכוּ'.

כִּי 'אַבְנֵי הַחֹשֶׁן וְהָאֶפֻּד' - זֶה בְּחִינַת 'כַּח
'שְׁנֵי הַכְּתָרִים' שֶׁזָּכוּ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת
קִבְּלַת־הַתּוֹרָה. כִּי 'אַבְנֵים טוֹבוֹת', הֵם בְּחִינַת

נִקְרָא "רְבוּעַ" - כִּי זֶה הָעוֹסֵק בְּזֶה בְּאֵמֶת,
הוּא מְתַהַפֵּךְ בְּדַבְּרֵיו לְכָל צַד מ'אַרְבַּע רוּחוֹת
הָעוֹלָם, שֶׁבָּהֶם כָּלוּלִים כָּל מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה
בְּעוֹלָם.

עַד שֶׁרוּאָה דְּחִקּוֹ וְעִמְלוֹ וּמְרִירוֹתוֹ וְכוּ',
שָׂאִין לוֹ מְקוֹם לָנוֹס, רַק לָנוֹס לְהַשֵּׁם־
יִתְבָּרַךְ, לְהַכְּלִל בְּד' דְּאֶחָד, כִּי הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ
נִמְצָא בְּכָל עֵת לְכָל קוֹרְאָיו, אֲפֹלוּ אִם נִתְעוּ
כְּמוֹ שֶׁנִּתְעוּ, כִּי רַחֲמָיו אֵינָם כָּלִים לְעוֹלָם.

"וְהָאַבְנִים תְּהִיֶינָה עַל שְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁתִּים
עָשָׂרָה עַל שְׁמַתָּם פְּתוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל
שָׁמוֹ, תְּהִיֶינָה לְשְׁנֵי עָשָׂר שְׁבָט" (שְׁמוֹת כח, כא)

לו.

(לְקוּטֵי־הַלְכוֹת, בֵּית־הַפְּנִסֶּת ו, כא - עַל־פִּי
לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן ח"ב ח, 'תִּקְעוּ תוֹכְכָה')

'בְּגִדֵי־כְהֻנָּה אֶפֻּד וְחֹשֶׁן, שֶׁהֵיוּ 'שְׁנַיִם־
עָשָׂר אַבְנֵים' שֶׁחִקְקָה עֲלֵיהֶם
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל' (שְׁמוֹת כח, ט) - הֵם בְּחִינַת
אַבְנֵי קֹדֶשׁ שֶׁל בֵּית הַתְּפִלָּה, שֶׁהֵם בְּחִינַת
'קְבוּץ נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל'.

לז.

(לְקוּטֵי־הַלְכוֹת, בְּרַפְת־הַמְּזוֹן וּמִים־אֶחְרוּנִים ד, י)

'אַבְנֵי הָאֶפֻּד וְהַחֹשֶׁן, הֵם בְּחִינַת
'הַתְּגָלוֹת הַתְּפָאֲרוֹת' שֶׁהַשֵּׁם־
יִתְבָּרַךְ מְתַפָּאֵר בְּיִשְׂרָאֵל.

כִּי עֵקֶר ה'הַתְּפָאֲרוֹת', עַל־יְדֵי ה'גּוֹנִין, עַל־
יְדֵי "שִׁישְׂרָאֵל כָּלוּלִין מִגּוֹנֵי־סְגִיאִין"
(לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן ח"א כה).

ו'כָּל־לִיּוֹת־הַגּוֹנִין שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הֵיוּ
מִתְגַּלִּין בְּאַבְנֵי הַחֹשֶׁן
וְהָאֶפֻּד' - שֶׁכָּל אֶבֶן הָיָה לוֹ גּוֹן מִיחַד כְּפִי

בְּתָרִים שְׁנַעֲשִׂים מ'אֲבָנִים טוֹבוֹת' (כמבאר בהתורה קרטליתא בסימן יח).

עַל-כֵּן מֵאלוֹ ה'אֲבָנִים טוֹבוֹת שֶׁל הַחֶשֶׁן וְהָאֹפֹד, שֶׁהֵם בְּחִינַת בַּח כַּל הַבְּתָרִים הַנִּלְ - מִשֶּׁם מְקַבְּלִין כַּח כָּל ה'שְׁנַיִם-עָשָׂר גְּשֵׁי'אִים, לְזָכוֹת לְעִזּוֹת-דְּקַדְשָׁה - שְׁעַל-יְדֵי זֶה עָקַר הַתְּנַשְׂאוֹתָם וּמְלֻכוֹתָם דְּקַדְשָׁה.

כִּי צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים כְּמוֹ ה'אֲבָנִים טוֹבוֹת, לְעֹמֵד כְּנֶגֶד עִזּוֹתָם הָרַע שֶׁל ה'עִזֵּי-פָנִים שְׁבַדוֹר, הַקָּשָׁה כְּאֲבֹן רַע, שֶׁהֵם בְּחִינַת **לֵב הָאֲבֹן** (יחזקאל יא, יט; לו, כו), כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (יחזקאל ג, ח): **"הִנֵּה נָתַתִּי מִצְחָךְ חֲזָק לְעֵמֶת מִצְחָם וְכוּ'."**

וְעַל-כֵּן הָיוּ ה'אֲבָנִים' עַל לֵב הַכַּהֵן-הַגָּדוֹל בַּחֶשֶׁן, וְעַל **"שְׁתֵּי כַּתְּפוֹי בְּכַתְּפוֹת הָאֹפֹד"** (שמות כח) - זֶה בְּחִינַת **שְׁנֵי הַחוֹתְמוֹת**, [בְּחִינַת ה'חֹתֶם בְּתוֹךְ חוֹתֶם'], בְּחִינַת (שיר-השירים ח, ו): **"כַּחוֹתֶם עַל לִבֵּךְ, כַּחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךְ."**

כִּי ה'אֲבָנִים' הָיוּ בְּחִינַת ה'חוֹתְמוֹת דְּקַדְשָׁה, שֶׁהֵיָה חֲקוּק וְחֲתוּם עֲלֵיהֶם שְׁמוֹתָם הַקְּדוּשִׁים שֶׁל **שְׁנַיִם-עָשָׂר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל**, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שמות כח, כא): **"וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶינּוּ וְכוּ' פְּתוּחֵי חוֹתֶם וְכוּ'."**

כִּי עָקַר **שְׁנֵי הַחוֹתְמוֹת דְּקַדְשָׁה הַנִּלְ**, זֹכִיין רַק עַל-יְדֵי **עִזּוֹת-דְּקַדְשָׁה**, שֶׁהוּא בְּחִינַת **אֲבָנֵי הַחֶשֶׁן וְהָאֹפֹד**, כְּנִלְ.

וְזֶה שְׁנַסְמָךְ **פְּרַשְׁת הַחֶשֶׁן וְהָאֹפֹד**, לְמִצְוֹת ה'הַדְּלָקָת גְּרוֹת הַמְּנוֹרָה', כְּמוֹ שְׁכָתוֹב בְּתַחֲלַת **"וְאֵתָה תְּצַוָּה"** - כִּי **הַדְּלָקָת גְּרוֹת הַמְּנוֹרָה** עַל-יְדֵי ה'שְׁמֹן' - זֶה בְּחִינַת ה'עִזּוֹת-דְּקַדְשָׁה' שְׁמַקְבְּלִין עַל-יְדֵי ה'שְׁמֹן הַקְּדוֹשׁ'.

כִּי ה'הַדְּלָקָה' שֶׁהוּא כַּח ה'אֵשׁ' - עָקַר כַּחָה לְבַעַר וּלְהָאִיר, הוּא עַל-יְדֵי ה'שְׁמֹן' וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי ה'שְׁמֹן, בּוֹעֵר הַלֵּב לְהַשִּׁם-יְתַבָּרַךְ **"בְּרִשְׁפֵי אֵשׁ"** (שיר-השירים שם), וּמֵאִיר בְּאוֹר גָּדוֹל - שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת **עִזּוֹת-דְּקַדְשָׁה**, בְּחִינַת (שם): **"כִּי עִזָּה"**. (עֵינן בְּפָנִים אֹת טו).

וְזֶהוּ בְּעֵצְמוֹ בְּחִינַת ה'אֲבָנִים שֶׁל הַחֶשֶׁן וְהָאֹפֹד, וְעַל-כֵּן נִסְמְכוּ זֶה לְזֶה.

מ.

(לקוטי-הלכות, עבודת-אלילים ג, ז)

כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, יֵשׁ בּוֹ גִּוּן מִיָּחָד כְּפִי שְׂרָשׁוֹ בְּאֲבָנֵי הַחֶשֶׁן וְהָאֹפֹד שֶׁהֵם **עֲשִׂירוֹת-דְּקַדְשָׁה** שֶׁל יִשְׂרָאֵל - כִּי הָיוּ שְׁוִים הוּן רַב וּבָהֶם הָיָה כָּל הַגְּוִינִין.

וּכְשֶׁנִּכְלְלִין זֶה בְּזֶה וּמֵאִירִין זֶה לְזֶה עַל-יְדֵי צְדָקָה וְחֶסֶד שְׁעוֹשָׂה אֶחָד עִם חֵבְרוֹ מְמֻזְנֵו, שֶׁשֶּׁם עָקַר הַגְּוִינִין (לקוטי-מוֹהַר"ן ח"א כה) - אִזְ הַגְּוִינִין נִכְלְלִין זֶה בְּזֶה, וּמֵאִירִין זֶה לְזֶה, וְאִז עָקַר הַתְּגַלּוֹת פְּאֶר־הַגְּוִינִין (שם).

מא.

(לקוטי-הלכות, ערלה ה, יג)

ה'כַּהֵן שֶׁהֵיָה צְרִיף לְכַפֵּר עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ - הָיָה צְרִיף לְלִבֶּשׁ בְּגָדֵי כְּהֵנָה, לְכַפֵּר וּלְתַקֵּן פְּגָם הַבְּגָדִים הַצְּאִים" (זכריה ג, ד).

וְעָקַר פְּגָם הַבְּגָדִים הַצְּאִים, הוּא עַל-יְדֵי גְּאוֹת וְכְבוֹד; וְעַל-כֵּן נוֹגַע עָקַר הַפְּגָם וְהַכְּבוֹד בְּהַבְּגָדִים, כִּי עָקַר הַגְּאוֹת הוּא בְּבְּגָדִים, שְׁבִשְׂרָשֶׁם הֵם גְּבוּהִים מְאֹד, בְּחִינַת (תהלים צג, א): **"ה' מָלְךְ גְּאוֹת לְבִשׁ"**.

וּכְשֵׁפוּגִם בְּזָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי
עוֹנוֹתָיו, וְנוֹפֵל לְגֵאוֹת וְכַבּוּד
דִּסְטְרָא-אַחֲרָא שֶׁל תְּאוֹת וְהַבְּלִי עוֹלָם-הַזֶּה,
עַקֵּר פָּגַם הַגֵּאוֹת' הוּא בְּהַבְּגָדִים'.

בְּנִרְאָה בְּחוּשׁ, כַּמָּה וְכַמָּה אוֹבְדִים
עוֹלָמָם עַל-יְדֵי רְדִיפְתָם אַחַר
בְּגָדִים וְתַכְשִׁיטִים וְכוּ', וְכִמּוֹ שְׂאֵמֵר אֲדַמּוּ"ר
ז"ל (שיחות-הַר"ן ק): עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית לט, יב):
"וְתַתְּפֹשְׁהוּ בְּבִגְדוֹ" וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָיָה ה'פְּהִי-הַגְּדוֹל' לְבוּשׁ
ב'בְּגָדִים יְקָרִים מְאֹד', שֶׁהָיוּ
כְּלוּלִים בָּהֶם כָּל הַגְּנוּנִין שֶׁהֵם "זָהָב וְתַכְלֵת
וְאַרְגָּמָן" וְכוּ' (שְׁמוֹת כח, ה).

וְעַל כָּלֵם ה'חֶשֶׁן וְאַפּוֹד' שֶׁהָיָה בָּהֶם
'אַבְנִים טוֹבוֹת' יְקָרוֹת מְאֹד, וְעַלִּיהֶם
הָיוּ חֲקוּקִים 'שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל' - שֵׁשׁ
בָּהֶם 'חֲמֻשִׁים אוֹתִיּוֹת', שֶׁהֵם בְּחִינַת 'כָּלֵל
אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה', שֶׁכְּלוּלִים ב'חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי-
בֵינָה'.

כִּי "קִדְשָׁא-בְּרִידָהוּא, וְאוֹרֵיתָא, וְיִשְׂרָאֵל
- כָּלָא חֵד" (זוהר אַחֲרֵי עַג). וְה'פְּהִי-הַגְּדוֹל'
נִשָּׂא כָּל-זֶה עַל לְבוֹ - בְּדִי לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן כָּל
'תְּאוֹת הַנְּגִידוֹת וְהַעֲשִׂירוֹת', שֶׁשָּׁם עַקֵּר
'אַחִיזַת הַגֵּאוֹת', כַּנ"ל.

וּבְעוֹנוֹתֵינוּ-הָרַבִּים כְּשֶׁהַתְּגַבְּרָה מְלַכּוֹת-
הַרְשָׁעָה וְהַגְּלוּ אֶת
יִשְׂרָאֵל, "וְתַפְסוּ בַּגְּלוֹת גַּם אֶת 'בְּגָדֵי כְהֵן-
גְּדוֹל', וְנִתְלַבְּשׁוּ בָהֶם" (מְגִלָּה יב) - סָבְרוּ
שֵׁשׁ לָהֶם כַּח לְכַלּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְגִמְרֵי,
וְהַעֲקָר עַל-יְדֵי שֵׁיכְנִיסוֹ בָּהֶם 'תְּאוֹת
הַעֲשִׂירוֹת', לְחֻמּוֹ לְבִגְדֵי כְּבוֹד, וְלִתְכַשִּׁיטִין
שֶׁל אַבְנִים טוֹבוֹת וְיְקָרוֹת'.

וּבַאֲמַת הָיְתָה עֵת צָרָה גְּדוֹלָה, אֲבָל "חֶסְדֵי
ה' כִּי לֹא תִמְנּוּ" וְכוּ' (אַיְכָה ג, כב),

"וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר" (תְּהִלִּים קמח, יג) -
וְשַׁלַּח אֶז אֶת 'מְרַדְכֵי', שֶׁהַכְּנִים בְּיִשְׂרָאֵל
לְבַלְי לִיָּאשׁ אֶת-עֲצָמָן מִן הָרַחֲמִים בְּשׁוּם-
אַפֵּן.

וְזַעֲקוּ כָּלֵם אֵל הַשָּׁם-יִתְבָּרַךְ בְּכָל לֵב,
"וְלַבְּשׁוֹ שֶׁק וְאַפֵּר" (אַסְתֵּר ד, ג),
וּמֵאֲסוּ בְּכָל 'בְּגָדִים יְקָרִים שֶׁל תְּאוֹת עוֹלָם-
הַזֶּה', שֶׁהֵם בְּחִינַת 'בְּגָדִים צוּאִים' מִמֶּשׁ.

וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַפְּךָ הַדְּבָר, וְתָלוּ אֶת הַמֶּן
עַל הָעֵץ הַגְּבִיחַ חֲמֻשִׁים,
וּמְרַדְכֵי הוֹצִיא מִמֶּנּוּ כָּל הַעֲשִׂירוֹת אֵל
הַקֹּדֶשׁ, כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (אַסְתֵּר ח, ב): וְתִשָּׂם אֶת
מְרַדְכֵי עַל בֵּית הַמֶּן.

וְאֵז (שָׁם ח, טו): "וּמְרַדְכֵי יֵצֵא מִלְּפָנֵי
הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מְלָכוֹת תְּכֵלֵת" וְכוּ' -
בְּחִינַת 'תְּכֵלֵת שְׁבַצִּיצִית', שֶׁהֵם בְּחִינַת
'תְּקוּן-הַבְּגָדִים'.

וְכֵן בְּאַסְתֵּר כְּתוּב (שָׁם ה, א): "וְתַלְבַּשׁ
אַסְתֵּר מְלָכוֹת" - כִּי זֶה עַקֵּר הַתְּקוּן
כַּנ"ל.

עַד שֶׁזָּכוּ עַל-יְדֵי-זֶה אַחֲרֵי-כֵן, לְבָנוֹת
ה'בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ', וְלַחֲזִיר ה'בְּגָדֵי-
כְהֵנָה' לְמִקְוֵי וּלְקֹדֶשֶׁתוֹ.

מב.

(לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גְּנִבָה ה, כא)

ה'פְּהִי-הַגְּדוֹל' נוֹשֵׂא עַל לְבוֹ 'שְׁנַיִם-
עָשָׂר אַבְנִים', שֶׁהֵם
"פְּתוּחֵי הַתֵּם קִדְשׁ" (שְׁמוֹת כח, כא-לו), שֶׁל
"שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (שָׁם) - שֶׁהֵם כָּלֵם רַק
אַמַּת שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁזָּכָה שֵׁיכְלָלוּ אֶצְלוֹ כָּל
ה'שְׁתֵּים-עָשָׂרָה אַבְנִים', ב'אַבְן אֶחָד' -
שֶׁהוּא 'עֵצֶם הָאֲמַת', בְּחִינַת 'אַבְן טוֹב'.

"וְנָשָׂא אֶהְרֵן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֶשֶׁן-
הַמִּשְׁפָּט עַל לְבָבוֹ וְגו'. וְנָתַתְּ אֶל חֶשֶׁן-
הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתְּמִיּוֹם, וְהָיוּ עַל
לֵב אֶהְרֵן וְגו', וְנָשָׂא אֶהְרֵן אֶת מִשְׁפַּט בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל לְבָבוֹ לְפָנָיו ה' תְּמִיד" (שְׁמוֹת כח, כט-ל)

בְּבַחֲיִנַת (שְׁמוֹת כח, ל): "וְנָשָׂא אֶהְרֵן אֶת
מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבָבוֹ תְּמִיד".

מה.

(ח"ב ב, בפסוק)

זֶהוּ בַּחֲיִנַת ה'שְׁמֹן' שֶׁל נֵר הַנֶּפֶחַ, בְּבַחֲיִנַת
(דְּבָרִים לג, ח): "תְּמִידָה וְאוּרִידָה לְאִישׁ
חֲסִידָה".

שְׁעַל-יְדֵי ה'חֲסָדִים', דְּהִינוּ בַּחֲיִנַת
'הַלְכוּת' - נִתְגַּלָּה אֲוֶרֶת-הָאֵמֶת,
בַּחֲיִנַת: "תְּמִידָה וְאוּרִידָה".

זֶה בַּחֲיִנַת ה'שְׁמֹן', שֶׁהוּא בַּחֲיִנַת 'אוֶרֶת-
הָאֵמֶת', בַּחֲיִנַת (תְּהִלִּים מג, ג): "שִׁלַּח
אוֹרָה וְאֵמֶתְךָ".

מו.

(ח"ב ה, יג-טז)

עַל-יְדֵי 'קִלְקוּלֵי-הַמִּשְׁפָּט', שְׁמֻזָּה נֹזְפֵלִין
'אֶהְבוֹת נְפוּלוֹת' - מִחֲמִמִּין הַלֵּב
וּמִטְמְאִין ב'טְמֵאָה-הִידוּעָה' חֲסוּזְשָׁלוֹם,
עַל-יְדֵי ה'אֶהְבוֹת-הַנְּפוּלוֹת'.

כִּי ה'לֵב' הוּא מְקוֹם ה'מִשְׁפָּט', כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת כח, ל): "וְנָשָׂא אֶהְרֵן אֶת
מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבָבוֹ".

וְעַל-כֵּן צְרִיךְ לְהִשְׁקוֹת ה'לֵב' - עַל-יְדֵי
בַּחֲיִנַת (תְּהִלִּים נא, יט; תְּקוּוּנַיִזְהָר מט.):
"לֵב נִשְׁבֵּר" - לְכַבּוֹת 'חֲמוּסֵי-הַלֵּב' שֶׁהוּא כְּמוֹ
"נוֹר דְּלוּק" (זֶהָר פְּנִיחָס רַלְד. תְּקוּוּנַיִזְהָר שָׁם; ע:),
בַּחֲיִנַת (שָׁם קד, יא): "יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם".

גַּם ה'רֵאָה' בְּשִׁלְמוֹת, זֶה בַּחֲיִנַת 'תְּקוּוּן-
הַמִּשְׁפָּט' - כִּי מְקוֹם ה'מִשְׁפָּט' הוּא
ב'לֵב', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וְנָשָׂא אֶהְרֵן אֶת
מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבָבוֹ".

מג.

(ח"א א ב, בפסוק; ח"א טו; חיי-מוהר"ן תריג)

'אֶהְרֵן' - הוּא בַּחֲיִנַת 'מִשְׁפָּט', כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת כח, ל): "וְנָשָׂא אֶהְרֵן
אֶת מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".

מד.

(ח"א נט, א-ב - עַל-פִּי קַצוֹר לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן)

כִּי שְׁמִשְׁתַּדֵּל תְּמִיד לְקַרֵּב בְּנֵי אָדָם
לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ, צְרִיךְ לְשַׁמֵּר
עַצְמוֹ שֶׁלֹּא יִתְאַחֵזוּ בּוֹ ה'קְלַפּוֹת' וְה'רַע' שֶׁל
אֱלוֹ בְּנֵי-אָדָם וְכו'.

וְהַעֲצָה עַל-זֶה: שִׁיזְמִין 'מְלֹאכֵי לְבוֹ',
בַּחֲיִנַת 'הַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב'.
ש'הַתְּלַהּבוֹת' הוּא בַּחֲיִנַת 'מְלֹאכֵים',
בְּבַחֲיִנַת (שְׁמוֹת ג, ב): "וַיֵּרָא אֵלָיו מְלֹאךְ ה'
בְּלַבַּת אֵשׁ".

וְאֵשׁ הַמְּלֹאךְ הַזֶּה - נַעֲשֶׂה מְבַחֲיִנַת
'מִשְׁפָּט', הִינוּ: שִׁירָאָה לְשִׁפְט עַצְמוֹ
תְּמִיד עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה, אִם הוּא כְּהֵגֶן אוֹ
לְאוֹ. וַיִּזְכִּיחַ וַיִּסַּר עַצְמוֹ עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה
שֶׁלֹּא כְּהֵגֶן!

וְעַל-יְדֵי בַּחֲיִנַת 'מִשְׁפָּט' הַזֶּה - נִתְלַהּב
ה'לֵב'. וְאֵשׁ שֶׁל 'הַתְּלַהּבוֹת'
הַזֹּאת, שִׁירָה ה'קְלַפּוֹת' מְלַהֲתֵאחֵז בּוֹ! וְאִזּוֹ גַּם
מִכְּנִיעַ אוֹתָם, מְלַהֲתֵאחֵז בְּאֱלוֹ הַנְּפָשׁוֹת
שֶׁקָּרְבוּ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ!

וְזֶהוּ בַּחֲיִנַת (ישעיה סו, טז): "כִּי בָאֵשׁ ה'
נִשְׁפָּט". וְה'מִשְׁפָּט' הוּא ב'לֵב',

וְעַל-יָדֵי קַלְקוּל־הַמִּשְׁפָּט, שְׁעַל-יַדְיָהּ
 נוֹפְלִין 'אַהֲבוֹת־נְפוּלוֹת' מִן
 ה'מִרְכָּבָה' (כי "כִּסְאוֹת לְמִשְׁפָּט" (שם קכב, ה), שְׁהוּא
 בְּחִינַת ה'מִרְכָּבָה, שֶׁם הוּא בְּחִינַת 'אַהֲבָה קְדוּשָׁה, בְּבִחִינַת
 (שִׁירַת־הַשִּׁירִים ג, י): 'מִרְכָּבוֹ אֲרַגְמֵן, תּוֹכוֹ רִצּוֹף אַהֲבָה'.
 וְכַשְׁנִפְגֵּם ה'מִרְכָּבָה, בְּחִינַת 'כִּסְאוֹת לְמִשְׁפָּט, עַל-יַדֵי
 עוֹנוֹת הַדִּין - אֲזִי נוֹפְלִים מִשֵּׁם 'אַהֲבוֹת נְפוּלוֹת'. אוֹת יא)
 - עַל-יַדְיָהּ בָּא 'חֲמוּם־הַלֵּב, בְּנ"ל.

וְה'רָאָה, מִנְשַׁבֵּת עַל ה'לֵב' וּמִקְרַרַת
 ה'חֲמוּם' - שְׁזָהוּ בְּחִינַת 'תְּקוּן־
 הַמִּשְׁפָּט'.

וְזָהוּ: 'רָאָה' - "עַל-שֵׁם שְׁהִיא מְאִירַת
 עֵינַיִם" (חֲלוּן מט.) - זֶה בְּחִינַת (סִנְהֶדְרִין
 ו:): "אִין לְדִין אֶלָּא מַה שְׁעֵינִיו רוֹאוֹת" -
 שְׁזָהוּ בְּחִינַת 'תְּקוּן־הַמִּשְׁפָּט'.

מז.

(לְקוּטִי־הַלְכוֹת, תְּפִלָּה ד, נב - עַל-פִּי סְפוּרִי -
 מַעֲטִיּוֹת, מַעֲשֵׂה יב מ'בַּעַל־תְּפִלָּה, עַנְיַן ה'יד')
 'חֲשׂוֹן־הַמִּשְׁפָּט שֶׁנֶּשֶׂא הַכֶּהֵן עַל לְבוֹ
 וְעַל פְּתֻיּוֹ בֵּין שְׁנֵי יַדָּיו'
 - זֶה בְּחִינַת 'הָאֲרַת־הַיָּד, שְׁהוּא ה'לֵאנֹד־
 קֶאֱרַט' [הַמְּפָח] שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת.

וְעַל-בֵּן "שֵׁם ב'הַשֶּׁן־הַמִּשְׁפָּט, הָיָה
 אוֹתִיּוֹת בּוֹלְטוֹת וּמִצְטַרְפוֹת"
 (יִמָּא עג) - שְׁעַל-יַדְיָהּ נוֹדַע לְכָל כָּל
 הַדְּרָכִים אִיךָ לְהַתְנַהֵג.

וְעַל-שֵׁם־זֶה נִקְרָאִים ה'אוֹרִים וְתַמִּים'
 (שְׁמוֹת כח, ל): "חֲשׂוֹן
 הַמִּשְׁפָּט" - כִּי הֵם בְּחִינַת 'הָאֲרַת־הַיָּד'
 הַנ"ל, שֶׁעַקֵּר הַכְּנַעַת תְּאוֹת־מְמוֹן עַל־יָדָהּ,
 שְׁשֵׁם הָיָה כְּתוּב ה'דֶּרֶךְ שֶׁל הַגְּבוּר' וְכוּ'
 שְׁעַל-יַדְיָהּ מְבַטְלִין 'תְּאוֹת־מְמוֹן' (כַּמְבָּאָר שֶׁם
 בַּהַמְעָשָׂה) - שְׁזָהוּ בְּחִינַת 'מִשְׁפָּט, שְׁהוּא
 בְּחִינַת 'תְּקוּן תְּאוֹת־מְמוֹן'.

מח.

(לְקוּטִי־הַלְכוֹת, יִין־נְסֻךְ ג, ט)

ה'שְׁנַיִם־עָשָׂר שְׁבָטִים, הָיוּ לָהֶם
 'שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַבְנִים'
 שֶׁנֶּשֶׂא הַכֶּהֵן־הַגָּדוֹל עַל לְבוֹ, שְׁהָיוּ
 מְפַתְּחִים "פְּתוּחֵי חֹתֶם קֹדֶשׁ לָה'" (שְׁמוֹת כח,
 לו) - שְׁהֵם הָאוֹרִים־וְתַמִּים, שְׁמָהֶם הָיוּ
 שׂוֹאֲלִים כָּל הָעֲצוֹת.

וּמֵאלוֹ ה'שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַבְנִים' - מִשֵּׁם
 נִמְשָׁכִין כָּל ה'חֹתְמוֹת־
 שֶׁבְּקִדְשָׁה, וּמִשֵּׁם הַכַּח שֶׁל 'הַדְּפַסַת סְפָרֵי
 יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים, שְׁהֵם בְּחִינַת 'חֹתֶם־
 דְּקִדְשָׁה' - שְׁעַל־יָדָם עַקֵּר 'שְׁלֵמוֹת בְּאוֹרֵי
 הַתּוֹרָה'.

כִּי מ'הָאוֹרִים וְהַתַּמִּים' הָיוּ שׂוֹאֲלִים כָּל
 הָעֲצוֹת וְהַדְּרָכִים אִיךָ לְהַתְנַהֵג -
 וְעַכְשָׁיו אִיךָ לָנוּ 'כֶּהֵן, וְלֹא 'אוֹרִים וְתַמִּים',
 וְאִיךָ לָנוּ מִמֵּי לְשֶׂאל עֲצוֹת כִּי־אֵם עַל־יַדֵי
 הַסְּפָרִים־הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּתְרַבֵּין
 עַל־יַדֵי ה'דְּפוּס' שְׁהוּא 'חֹתֶם־דְּקִדְשָׁה'.

נִמְצָא: ש'חֹתֶם־הַדְּפוּס', הוּא בְּחִינַת
 'חֹתֶם־הַקְּדוּשׁ' שֶׁל 'שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
 אַבְנֵי הַחֶשֶׁן וְהָאֶפֹּד' - וּמִשֵּׁם יִקְבַּל כְּחוֹ.

מט.

(לְקוּטִי־הַלְכוֹת, דְּיַנַּיִם ג, כט - עַל-פִּי

לְקוּטִי־מִוְהַר"ן ח"א ט, 'תְּהִמַּת יִכְסִימו')
 "חֲשׂוֹן הַמִּשְׁפָּט" (שְׁמוֹת כח, ל), הָיוּ קְבוּעִים
 בּוֹ 'שְׁנַיִם־עָשָׂר אַבְנִים' עַל 'שְׁמוֹת
 שְׁבָטֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל'.

כִּי "חֲשׂוֹן הַמִּשְׁפָּט", הוּא בְּחִינַת 'תְּקוּן־
 הַמִּשְׁפָּט, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל (זְבָחִים פח:):
 "שְׁחֲשׂוֹן־הַמִּשְׁפָּט הָיָה מְכַפֵּר עַל עוֹנוֹת־
 הַדִּין". וְתְּקוּן־הַמִּשְׁפָּט הוּא עַל־יַדֵי בְּחִינַת

שְׁנַיִם-עָשָׂר שְׁבֻטֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת 'שְׁנַיִם-עָשָׂר אַבְנִים' שֶׁהֵיוּ קְבוּעִים בַּ'חֹשֶׁן'.

כִּי "שְׁנַיִם-עָשָׂר שְׁבֻטִים הֵם בְּחִינַת תַּפְלָה" (י"ב גְּסָחוֹת הַתַּפְלָה. כַּמְבָּאָר שָׁם בַּהַתּוֹרָה), שֶׁעָקַר תַּקּוּנָהּ עַל-יְדֵי 'אַמֶּת', שֶׁזָּהוּ עָקַר 'תַּקּוּן-הַמְּשֻׁפָּט'.

וְעַל-כֵּן נִקְרָא חֶלֶק הַשְּׁלַחַן-עֲרוּדִי הַמְּדַבֵּר מִמְּשֻׁפָּט שֶׁבֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, בְּשֵׁם "חֹשֶׁן הַמְּשֻׁפָּט" - כִּי עָקַר תַּקּוּן וּבִרְוֵר מְשֻׁפָּט אַמֶּת, הוּא עַל-יְדֵי בְּחִינַת "חֹשֶׁן הַמְּשֻׁפָּט", שֶׁהֵיוּ קְבוּעִים בּוֹ 'שְׁנַיִם-עָשָׂר שְׁבֻטֵי יָהּ', שֶׁהֵם בְּחִינַת 'אַמֶּת' (עֵינֵן בְּפָנִים).

"וְעִשִּׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר, וּפְתַחְתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לַיהוָה" (שְׁמוֹת כח, לו)

ג.

(ח"א צד)

בְּעוֹנוֹתֵינוּ-הָרַבִּים הַדְּבוּר בְּגִלוֹת וְכוּ', וּכְשִׁינְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, אִזְ הַדְּבוּר גַּם-כֵּן כְּבִיכּוֹל יִהְיֶה עִם הַשֵּׁם-יִתְבָּרֵךְ.

וְאָמְרוּ רַז"ל (סְנֵהֲדִין לו.): "חַיֵּב כָּל אָדָם לֹאמֹר: בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם!" - וְחַיֵּב לְתַקְּנוֹ!

וּמָהוּ הַתַּקּוּן?! - הָעֲנִין הוּא כָּךְ: שִׁירָאָה, שִׁיעֲלָה כָּל הַנִּיצוּצוֹת שֶׁבְּכָל דָּבָר, וְהַנִּיצוּצוֹת הֵם 'אוֹתִיּוֹת', נִמְצָא: מַעֲלָה 'אוֹתִיּוֹת'. וְהַ'אוֹתִיּוֹת' נַעֲשִׂים 'דְּבוּרִים'. וְעַל-יְדֵי הַדְּבוּר, נִשְׁפָּע רַב טוֹב לְיִשְׂרָאֵל.

אֵךְ בִּיצַד יְכוּלִין לְהַעֲלוֹת 'נִיצוּצוֹת' לַהֲשֵׁם-יִתְבָּרֵךְ?!

הַעֲצָה הוּא כָּךְ: כְּשִׁיִּסְתַּכֵּל בַּדְּבָר מָה, תִּכְרַךְ יֶאֱמִין בְּאַמוּנָה-שְׁלֵמָה: "שִׁישׁ בַּדְּבָר הַזֶּה 'אוֹתִיּוֹת' וְנִיצוּצוֹת"! - וּמִן הַ'אַמוּנָה' הַזֶּה נַעֲשֶׂה 'זִי"ן', שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים ל"ג, ד): "וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאַמוּנָה", וְהַ'עֲשִׂיה' הִיא 'שִׁשֶׁת יְמֵי-הַחֹל', וְהַ'אַמוּנָה' הִיא הַ'שְּׁבִיעִית'.

וְאַחֲרֵי-כֵן יִצְרַף אֶל הַ'אַמוּנָה', הַ'חֲכָמָה' - כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א כח, ט): "דַּע אֶת אֱלֹקֵי אֲבִיךָ".

"אֱלֹקֵי אֲבִיךָ" - הִיא בְּחִינַת 'אַמוּנָה', כְּמוֹ (חֲלִין יג): "מַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם" - שֶׁאֵנוּ מְאֱמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא "אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ" (דְּבָרִים כו, ז), שֶׁזָּהוּ הָעָקַר.

"דַּע" - הִיא הַ'חֲכָמָה' וְהַ'שְׂכָל'. וְהַ'חֲכָמָה' הִיא 'יו"ד' וְכוּ'.

וּמָה 'יו"ד' וְהַ'זִי"ן' הֵנָּה לְנַעֲשֵׂה 'עִי"ן' - כִּי ז' פְּעָמִים י' בְּנִימְטָרִיא ע'. וְעוֹד: הַ'עִי"ן' הוּא הַ'חֲכָמָה', כִּי 'חֲכָמֵי הָעֵדָה' נִקְרָאִים "עֵינֵי הָעֵדָה" (בַּמִּדְבָּר טו, כד).

וּמִמִּילָא כְּשִׁישׁ לוֹ 'עִי"ן' כְּזֶה - כְּשִׁמְסַתַּכֵּל בַּדְּבָר מֵהָעוֹלָם - בּוֹדָאֵי נִתְעַלֵּין הַנִּיצוּצוֹת! - כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (שְׁמוֹת כח, לו): "וְעִשִּׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר".

"צִיץ" - מִלְּשׁוֹן הַסְּתַכְלוֹת' (זֶהָר וַיִּקְהַל ריז): - כְּשֶׁהוּא "טָהוֹר" כַּנֵּ"ל, בְּ'אַמוּנָה' וּבְ'חֲכָמָה'.

אִז: "וּפְתַחְתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי חוֹתֶם" - הֵינּוּ: שֶׁתַּפְּתַח עַל-יְדֵי 'עִי"ן' כְּזֶה, הַנִּיצוּצוֹת הַחֲתוּמִים' בְּכָל הַדְּבָרִים - וְתַעֲלָה אוֹתָם "קֹדֶשׁ לַיהוָה".

וְהַ'נִּיצוּצוֹת' הֵם 'אוֹתִיּוֹת', וּמֵ'אוֹתִיּוֹת' נַעֲשֶׂה 'דְּבוּרִים', וְעַל-יְדֵי הַדְּבוּרִים מְשֻׁפָּע רַב טוֹב לְיִשְׂרָאֵל.

וּכְשִׁמְעֶכֶּה נִיצוּצוֹת' מֵהַדָּבָר - אָזִי הַדָּבָר
 הַזֶּה נֶעֱשֶׂה אֶפְס', כִּי
 ה'נִיצוּצוֹת' הֵם ה'חַיּוֹת' שֶׁל הַדָּבָר.

כִּי אֶהְרֵן הָיָה מְנַהֵג-אֲמָתִי שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וְאִף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הָיָה מִתְנַאֵה נֶגֶד
 אֲחִיו הַקָּטָן, אֲדַרְבָּא הַשְּׁפִיל עֲצָמוֹ נֶגְדּוֹ וּבִטֵּל
 עֲצָמוֹ, וְשִׁבַּר הַגְּאוּה, וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ בְּאֲמַת עַל
 גְּדֻלַּת אֲחִיו מִשָּׁה.

נא.

(ח"ב ה, בסוף)

"פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לָהּ" (שמות כח, ל) -
 הֵינּוּ בַחֲנִינַת 'חוֹתֶם-דְּקֹדְשָׁה',
 בַּחֲנִינַת 'תְּקוּן-הַמַּחִין', 'תְּקוּן-הַפְּרִיט', בַּחֲנִינַת
 'תְּפִלִּין'.

הַהַפְּדָה מִבַּחֲנִינַת 'חוֹתֶם דְּסִטְרָא-אַחֲרָא',
 בַּחֲנִינַת (ויקרא טו, ג): **"הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ",**
 בַּחֲנִינַת 'תְּאֻוֹת-נְאוּף'.

נִמְצָא: ש'אֶהְרֵן' שִׁבַּר אֶת ה'גְּאוּה' שְׁמִשָּׁם
 נִמְשָׁךְ בַּחֲנִינַת "הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ"
 (ויקרא טו, ג), וְעַל-כֵּן זָכָה עַל-יְדֵי-זֶה ל'בְּהִנָּה',
 שֶׁזָּכָה שֶׁתְּהִיָּה עֲבוּדָתוֹ תָּמִיד, לְשִׁבַּר וּלְבִטֵּל
 מִיִּשְׂרָאֵל בַּחֲנִינַת "הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ", בַּחֲנִינַת
 'תְּאֻוֹת-נְאוּף', וְלִהְיוֹת לְבַחֲנִינַת (שמות כח,
 לו): **"פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לָהּ",** שֶׁזֶה נֶאֱמַר
 עַל הַצִּיץ שֶׁהָיָה בְּמִצַּח אֶהְרֵן.

לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין ג, כב-כג: **"הַשִּׁינִין שֶׁל**
תְּפִלִּין, נֶעֱשִׂין עַל-יְדֵי דְּפוּס' דִּיקָא" (שְׁלֶחַן-עָרוֹף אַרְחֵ-חַיִּים
 לב, מב; עִירָשָׁם בְּמִשְׁנֵה-בְּרוּךְ), בַּחֲנִינַת (שמות לט, ל): **"פְּתוּחֵי**
חוֹתֶם קֹדֶשׁ לָהּ", שֶׁנֶּאֱמַר עַל 'תְּפִלִּין' - כְּמִבְּאֵר בְּדַבְּרֵי
 רַבֵּנוּ ז"ל, בְּלְקוּטֵי-הַתִּנְיָנָא סִימָן ח.

כִּי זָכָה לָזֶה, עַל-יְדֵי שֶׁשִּׁבַּר אֶת ה'גְּאוּה' -
שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה בִּטֵּל בַּחֲנִינַת "הַחֲתִים
בְּשָׂרוֹ" שֶׁנִּמְשָׁךְ מ'גְּאוּה' - וְהֵעֵלָה הַכֹּל
לְבַחֲנִינַת 'חוֹתֶם-דְּקֹדְשָׁה', בַּחֲנִינַת "פְּתוּחֵי
 חוֹתֶם" וְכו'.

כִּי **"פְּתוּחֵי חוֹתֶם"** - הוּא בַּחֲנִינַת 'דְּפוּס', כְּמוֹכָא בְּפוּסְקִים
 לְעֵינֵי קֹדְשֵׁי הַסְּפָרִים הַנְּדַפְּסִין, שֶׁמִּבִּיאִין שָׁם רֵאזִיה
 מ'אֲבָנֵי הַחֶשֶׁן' שֶׁנֶּעֱשׂוּ ב'דְּפוּס' - בַּחֲנִינַת "פְּתוּחֵי חוֹתֶם".
 כְּמִבְּאֵר (בִּירוּדְעָה) בְּהַלְכוֹת סְפָר-תוֹרָה ב'טוּרֵי-זָהָב' בְּסִימָן
 רע"א (סְעִיד-קָטָן ה), בְּשֵׁם תְּשׁוּבַת מ'שְׂאֵת-בְּנֵימִין, עִיר-
 שָׁם.

כִּי אֶהְרֵן הָיָה מְגִיר גְּרִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
 (מְלָאכִי ב, ו): **"וְרַבִּים הָשִׁיב מְעוֹן",** וְכִמוֹ
 שֶׁאֲמָרוּ רַז"ל (אָבוֹת פ"א מ"ב): **"הוּי מִתְלַמְּדִין**
שֶׁל אֶהְרֵן וְכו', אִזְהָב אֶת הַפְּרִיט וּמְקַרְבָּן
לְתוֹרָה".

וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי הַזֹּכָה לָתֵן מְעוֹת לְצַדִּיקָה נוֹרָאָה כְּזֹאת,
 לְהַדְפִּים סְפָרִים-קְדוּשִׁים לְשֵׁם-שָׁמַיִם וְכו' - אֲשַׁרִּי חֲלָקוֹ
 שֶׁזָּכָה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים, לְהַאִיר חֲדוּשֵׁי-תוֹרָה הַקְּדוּשִׁים
 לְכֹל יִשְׂרָאֵל וְכו', שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ שִׁפְעַת טוֹבָה וּבְרָכָה
 וְכֹל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל].

נב.

(לקוטי-הלכות, בכור-בהמה-טהורה ג, ד
 - על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"ב ה"נ"ל)

"אֶהְרֵן זָכָה לְבְּהִנָּה, בְּשִׁבַּר "וִרְאָה וְשָׂמַח
בְּלִבּוֹ" (שמות ד, יד - שְׁבַת קַלְט.), עַל-
 יְדֵי שִׁיבָא לְקִרְאָת מִשָּׁה בְּשִׁמְחָה, וְלֹא נִתְקַנָּא
 עַל גְּדֻלַּת אֲחִיו אִף-עַל-פִּי שֶׁהָיָה גְּדוֹל מִמֶּנּוּ.

אָבֵל הַגְּרִים שֶׁמְקַרְבָּן, יְכוּלִין לְהַזִּיק - כִּי
 הֵם מְכַנְּסִין 'גְּאוּה', שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה
 נִמְשָׁךְ 'תְּאֻוֹת-נְאוּף' חֶסֶד-וְשָׁלוֹם.

אָבֵל 'אֶהְרֵן' שִׁבַּר אֶת ה'גְּאוּה' כִּנ"ל, וְלֹא
 הִתְנַאֵה כְּנֶגֶד ה'צַדִּיק-הָאֲמֵת', כְּנֶגֶד
 אֲחִיו 'מִשָּׁה' - וְאִז מָסַר לְמִשָּׁה כָּל הַגְּרִים
 וְהִבְעִילִי-תְּשׁוּבָה שְׁלוֹ, וּבִטֵּל עֲצָמוֹ וּמָסַר כָּל
 הַגְּדֻלָּה לְאֲחִיו.

נִמְצָא: שֶׁהֵעֵלָה אֶת הַגְּרִים וְהִבְעִילִי-
 תְּשׁוּבָה שְׁלוֹ לְמִשָּׁה - שֶׁמָּסַר כָּל

הגדלה וההתנשאות וכל האנשים שלו
שהחזירם בתשובה והיה מנהיג שלהם -
מסר הכל ל'משה', שהוא הדעת הקדוש,
בחינת 'תפלין', בחינת 'חותם דקדשה'.

"והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה'"
(שמות כח, לח) - ענין 'מצח הרצון' ו'מצח הנחש'.

נג.

(ח"א רטו)

דע: שיש 'פדיון' אחד, שכולל כל הכ"ד
בתידינין, ויכול להמתיק כל הכ"ד
בתידינים.

ולזה ה'פדיון', צריך 'עת רצון', בחינת
התגלות 'מצח הרצון', כמו בשבת
במנחה וכו'.

ועל-כן "נסתלק משה רבנו עליו-
השלום" בשבת במנחה" (זהר יתרו
פח:), שאז הוא 'עת רצון' - כדי להמתיק כל
הכ"ד בתידינים.

נד.

(ח"ב ד, זח"ט)

הכנעתם של ה'חיות רעות', 'הכמי-
הטבע' - הוא על-ידי 'הכם
גדול שבקדשה', שיכול לקשר כל
ה'רצונות' ב'שרש הרצון', ששם הוא בחינת
'הסתלקות משה' (זהר יתרו פח:).

והוא בחינת 'מצח הרצון', בחינת (שמות
כח, לח): "והיה על מצחו לרצון".

וצריך לקשר כל ה'רצונות' שיש בעולם
ל'שרש הרצון' - ועל-ידייה

מתגבר ומכניע וסותר 'דעות הכמי-הטבע',
שכופרים ב'רצון'.

אך כנגד זה יש בחינת 'מצח הנחש',
שרש חכמת הטבע, בחינת (שמואל-א
יז, ו): "ומצחת נחשת על רגליו", הנאמר
ב'גלית' - הינו בחינת 'מצח הנחש'.

כי 'גלית' היה 'בופר', והיה רוצה להראות:
שכל הסבות הכל על-פי ה'טבע' הם-
ושלום, שזה בחינת 'מצח הנחש' וכו'.

וכשהזקנים פוגמים ימיהם, ואין
מאריכין ימיהם בקדשה
ודעת - מזה יונק 'מצח הנחש', שהוא הפך
'מצח הרצון'.

אבל פשהזקנים בראוי - מתגבר
'התגלות הרצון'.

ועל-ידי ה'צדקה' - מעלין פגם נפילת-
הדעת של ה'מאריכי-ימים',
שמה הוא יניקת 'מצח הנחש' בנ"ל,
ומוציאין כל היניקה והחיות של 'מצח-
הנחש', 'חכמת הטבע' - ומתגבר בחינת
'מצח הרצון'.

ואזי נכנעים ונופלים 'קול החיות רעות' -
ונשמע 'קול הקריאה של יום טוב',
שהוא 'התגלות הרצון' וכו' וכו'.

"ואכלו אתם אשר פפר בהם" (שמות כט, לג)

"מלמד: שהנהנים אוכלים ובעלים מתנפריין"
(פסחים נט: יומא סח: יבמות מ. צ.)

נה.

(ספר המדות, צדיק רט)

על-ידי הפרנסה שמפרנסין את הצדיק,
נמחל להם כל עוונותיהם, כמו

(ספֵּרָא שְׁמִינִי ב; פְּסָחִים נט: יוֹמָא סח;; יבְמוֹת מ. צ.):
"הַפְּהָנִים אוֹכְלִים וּבְעָלִים מִתְּכַפְּרִים."

נו.

(לקוּטֵי-הַלְכוֹת, פְּדִיוֹן-בְּכוֹר ה, כב - עַל-פִּי
 לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן ח"ב ז, 'פִּי מְרַחֵם יִנְהַגֵּם')

**מְבֹאָר שָׁם (בַּהַתּוֹרָה): "שְׁמִי שֶׁהוּא 'אִישׁ
 חֵיל', יָכוֹל לְקַבֵּל בְּעַת הָאֲכִילָה
 הָאֵרֶת הָרְצוֹן!"**

וְעַל-כֵּן "הַפְּהָנִים הָיוּ אֲנָשֵׁי חֵיל" (קַהֲלַת
 יב, ג; קַהֲלַת-רַבָּה יב, ז) - פִּי הַפְּהָנִים
 אָכְלוּ כָּל 'אֲכִילוֹת-דִּקְדוּשָׁה, שֶׁהֵם הַקְּרָבָנוֹת
 וְתַרוּמָה וּבְכוּרִים וְכו', הַכֹּל פְּדִי לְכַפֵּר עַל
 יִשְׂרָאֵל עַל-יַדֵּי אֲכִילָתָם, בְּבַחֲיִנַת (פְּסָחִים נט:
 יוֹמָא סח: יבְמוֹת מ. צ.; ספֵּרָא שְׁמִינִי ב): **"פְּהָנִים
 אוֹכְלִים וּבְעָלִים מִתְּכַפְּרִים."**

**וְהַכֹּל עַל-יַדֵּי הָאֵרֶת-הָרְצוֹן, שֶׁזָּכוּ עַל-
 יָדֵי 'אֲכִילוֹת קְדוּשׁוֹת' כְּאֵלוֹ שֶׁזָּכוּ
 לְקַבֵּל בָּהֶם 'הָאֵרֶת-הָרְצוֹן, שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה
 עָקַר הַפְּפֹרָה וְהַסְּלִיחָה עַל כָּל הָעוֹנוֹת.**

**כִּי עַל-יַדֵּי 'הָאֵרֶת-הָרְצוֹן' - הַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ
 מִתְרַצָּה לְיִשְׂרָאֵל, וּמוֹחֵל לָהֶם כָּל
 עוֹנוֹתֵיהֶם.**

**וְעַל-כֵּן "הָיוּ הַפְּהָנִים אֲנָשֵׁי חֵיל" - כִּי
 אִי-אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְ'הָאֵרֶת-הָרְצוֹן'
 בְּשַׁעַת אֲכִילָה, כִּי אִם מִי שֶׁהוּא 'אִישׁ חֵיל',
 וְכַנ"ל.**

כב, י), **וְלֹא יֹאכַל בּוֹ אֶלָּא מְקַדְּשָׁיו וּמְקַרְאָיו,
 וּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ הוּא בְּחִינַת 'סְתֵרֵי-אוֹרֵי-תֵּא'
 - וְזוֹכִין לָהֶם עַל-יַדֵּי ה'תְּפִלָּה'.**

נח.

(ח"א נז, ו)

**כְּשֶׁזָּוְכָה לְבַחֲיִנַת 'עֲנֵג-שִׁבְתִּי, אִזּוּ אֵין
 צָרִיד לְצוּם' - כִּי פּוֹעֵל
 בְּאֲכִילָתוֹ, מִה שֶׁפָּעַל עַל-יַדֵּי הַצּוּם, הֵינּוּ:
 "לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב" (תְּהִלִּים ת, ג).**

**כִּי 'אֲכִילַת-שִׁבְתִּי קָדֵשׁ הִיא - "וְכָל זֶר לֹא
 יֹאכַל קָדֵשׁ" (וַיִּקְרָא כב, י).**

**וְאִזּוּ נִכְנַע ה'כְּבֹד' וְנִתְבַטַּל כְּחוֹ, בְּבַחֲיִנַת
 (זָהָר תַּרוּמָה קלח:): "וְכָל שׁוֹלְטָנֵי רְגִזִּין",
 שֶׁהֵם בְּחִינַת (בְּרֻכּוֹת סא:): **"כְּבֹד כּוֹעֵס" -
 "כִּלְהוּ עָרְקִין וְאֲתַעְבְּרוּ" (זָהָר שָׁם), וְנִתְנַדָּל
 ה'מַחֲ-הַחֲכֵמָה' וּמֵאִיר ב'פְּנֵיו, בְּבַחֲיִנַת (זָהָר
 שָׁם): "וְאֲנַפְּהָא נְהִירִין בְּנִהִירוֹ עֵלְאָה".****

**וְאִזּוּ: "וְכָלֵא אַהֲבָה" (זָהָר וְאֲתַחֲנֵן רסז:),
 בְּבַחֲיִנַת (שִׁירַת-הַשִּׁירִים ז, ז): "אַהֲבָה
 בַּתְּעַנּוּגִים".**

"שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלֵא יָדֶם" (שְׁמוֹת כט, לה)

נט.

(ח"א כב, ג)

**צָרִיד לְרֹאוֹת לְמִלְאֵת ה'יָדִים', שֶׁהִיא
 ה'אַמוּנָה' - עַל-יַדֵּי הָאָרֶה מ'שִׁבְעָה
 רוּעִים, שֶׁהֵם 'כְּלָלִיּוֹת שֶׁל כָּל מְנַהֲיְגֵי-הַדּוֹר'
 - בְּבַחֲיִנַת (שְׁמוֹת כט, לה): **"שִׁבְעַת יָמִים
 תִּמְלֵא יָדֶם".****

**כִּי הֵם 'רוּעִים' ה'אַמוּנָה, לְתַקְנָה
 וְלְהַשְׁלִימָהּ, וְעַל-שֵׁם-זֶה נִקְרָאִים**

"וְזֶר לֹא יֹאכַל כִּי קָדֵשׁ הֵם" (שְׁמוֹת כט, לג)

נז.

(ח"א טו, ו)

**'בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, בְּחִינַת 'קָדֵשׁ', "וְכָל זֶר
 לֹא יֹאכַל קָדֵשׁ" (וַיִּקְרָא**

אמונה עד בא השמש, ותרגומו: "פרישן בצלו".

ו'נגד אמונה' - הם ה'פפירות', 'מחשבות עבו"ם'.

ותקונם: על-ידי 'תמידין', על-ידי 'ארץ-ישראל', על-ידי 'מחאת-פה'.

פרוש אחר: "תפלות פנגד תמידין" - שעל-ידי ה'תפלה', נתגלה 'סודות-התורה', הנקראים 'פבשונו של עולם', 'פבשי דרחמנא', כמו שכתוב (משלי כז, כו): "וכבשים ללבושך" - כמו שדרשו רז"ל על פסוק זה בחגיגה יג: "דברים שהם פבשונו של עולם" וכו'.

ו'תמידין' הם 'פבשים', כמו שכתוב (שמות כט, לט; במדבר כח, ד): "את הפבש אחד תעשה בבקר" וכו'.

פרוש אחר: "תפלות פנגד" - הינו: ה'מחשבות-זרות' שהם 'פנגד', שהם מבלבלין תפלתו. ונקראים 'מבול', שהם 'מבלבלין' את תפלתו.

ותקוננו: שיתן צדקה לארץ-ישראל. ועל-ידי-זה הוא נכלל ב'ארץ-ישראל', אשר עליה נאמר (בזבחים קיג, על הפסוק ביהזקאל כב, כד): "ארץ לא גשמה ביום זעם". ועל-ידי-זה נצול מ'מחשבות-זרות'.

וזה: "תמידין תקנום" - 'תקונם': על-ידי 'ארץ-ישראל', שנאמר בה (דברים יא, יב): "ארץ אשר וכו' תמיד עיני ה' אלקיה בה".

גם "אורא דארץ-ישראל מחפים" (בבא-בבא קנח:), ועל-ידי-זה נזדבב 'מחו', הינו: 'מחשבתו'.

רועים, על-שם (תהלים לז, ג): "ורעה אמונה". וכל עקר אמונת-ישראל, ממשיכין הם להדור.

וזה בחינת (דברים לג, ג): "כל קדשיו בידיך" - שהם בחינת 'פכליות של כל מנהיגי-הדור'. ו'משה' שהוא אחד מ'שבעה רועים', נקרא על-שם-זה: 'רעי-א-מהימנא'.

"את הפבש האחד תעשה בבקר, ואת הפבש השני תעשה בין הערבים" (שמות כט, לט)

ס.

(ח"א מד)

על-ידי 'מחאת-פפים' בתפלה - יש בח בידינו לטהר 'אור ארץ-העמים', ולגרש 'אור הטמא'. ואז נטהר 'אור המקום' שאיש הישראלי מתפלל, ושואב 'אור-הקדוש' כמו ב'ארץ-ישראל'.

וזה פרוש (ברכות כו:): "תפלות פנגד תמידין תקנום". "תמיד" - זה בחינת 'ארץ-ישראל', כמו שכתוב (דברים יא, יב): "תמיד עיני ה' אלקיה בה".

הינו: צריך לראות שיתפלל תפלתו ב'אורא דארץ-ישראל', הינו: 'תקון מחשבות-זרות שבתפלה', שהם בחינת "תפלות פנגד".

ועל-ידי 'מחאת-פה' - אזי הוא דר באורא דארץ-ישראל, ו'יש לו אלוקי' (כתבות קי:), ונתבטל 'מחשבות עבו"ם'.

ו'תפלה' - היא בחינת 'אמונה', כמו שכתוב (שמות יז, יב): "ויהי ידיו

"עלת תמיד לדותיכם" (שמות כט, מב)

סא.

(ח"א כח, כל התורה)

המתנגדים והמבזים והמחרפים יראי-
השם, זה מחמת שמקבלים
תורה מ'תלמידי-חכמים שדין יהודאין'.

כי 'תלמידי-חכמים שדין יהודאין',
מקבלים תורתם מה'שדין' שיש להם
תורה נפולה מ'אלפין נפולין'.

וב'אלפין' אלו כתיב בשלמה: "וידבר
שלשת אלפים משל ויהי
שירו המשה ואלף" (מלכים-א ה, יב) כי שלמה
זכה להם בקדשה. אבל הם מקבלין מהם
דרך הקלפות וכו'. וצריכין להתרחק מאד
מלשמע מהם תורה וכו'.

ועצה ותקון לזה: היא בחינת 'תולע',
בחינת 'אמונה' וכו', והוא בחינת
'אברהם', בחינת 'חסד', בחינת 'אמונה'. כי
על-ידי 'אמונה' בחינת 'מין' - מתגבר על
אויביו וכו'. ובזה ה'חסד' מתקן אלו
ה'אלפין הנפולים'.

ואי-אפשר לבוא לחסד - אלא על-ידי
שיכנים תלמידי-חכמים
צדיקים לתוך ביתו. כי "המכנים אורחים
תלמידי-חכמים אמתיים לתוך ביתו, פאלו
הקריב תמידין", כמאמר חז"ל (ברכות י: על
מלכים-ב ד, ט): "איש קדוש עובר עלינו
'תמיד'" וכו'.

ובזה השמוש שעומד עליהם ומשמש
אותם - זוכה ל'חסד' הנ"ל, כמאמר
(פתיחות צו): "כל המונע תלמידו מלשמשו,
פאלו מונע ממנו חסד".

ובשביל-זה היה ה'תמיד' 'כפש' - כי
ממנו נתתקנו ה'אלפין',
בבחינת (ירמיה יא, ט): "ואני ככבש אלוף".
וזה בחינת 'כפש' - "שכבוש תחת יד רבו
ומשמש אותם".

וזה: 'תמ"ד', גימטריא ד' אלפין [ד' פעמים:
אל"ף] - שהוא 'תקון האלפין'.

ושמענו מפיו הקדוש: "שזאת התורה,
מרמז בה כל הפונות של
'פרשת התמיד' שאומרים בבקר", ובאר
לנו קצת. ועין בפונות, ותראה ותבין: שכל
הפונות של 'פרשת התמיד', מבארים בתורה
הזאת!

כי מבאר שם: ש'תמיד' מכניע קלפות-
דעשיה וכו', שהם בחינת 'עבודה-זרה'
וכו'. ו'עולת' גימטריא שם: אב"ג ית"ץ
וכו', שהוא ב'חסד' וכו', בסוד: "וישפם
אברהם בבקר" (בראשית יט, כז; כא, יד; כב, ג).

והוא סוד (ישעיה מא, יד): "אל תיראי
תולעת" וכו'. ויש פנגדו בקלפה
'תול'ע', אשר מכלה ואוכל הכל וכו'.

ועל-כן צוה השם-יתברך ברחמיו:
להקריב 'עול'ת תמיד' -
להתגבר 'עול'ת תמיד' שבקדשה, שהוא
בחינת 'תולעת יעקב', על ה'תול'ע
שבקלפה' וכו'.

ודע: כי כל 'קרבן עולה', היא בבחינת
'לאה' וכו', ולכן בא 'עולת תמיד'
פנגדה - כדי למתק דיניה, כדי שלא ישלט
וימשל ה'תולעת הטמא', ו'תול'ע יחזר
ל'עול'ת'.

וזה שכתוב (במדבר כח, ו): "עולת תמד" -
כי 'תמ"ד' בגימטריא ד' אלפין'
שלוקחת 'לאה' וכו'.

כָּל־זֶה מִבְּאֵר בְּפִרְיֵי־עַיֲנֵיהֶם, שְׁעַר הַקְּרִבְנוֹת פָּרַק ד', עַיֲנֵי־שָׁם הֵיטֵב, וְתִדְקְדַק וְתִרְאֶה: שְׁכַל־זֶה מִבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְ - כִּי מִבְּאֵר שָׁם: שְׁהַמְתַּנְגְּדִים הַמְּחַרְפִּין יִרְאִי־הַשָּׁם, זֶה נִמְשָׁךְ מֵה'אֲלֹפִין הַנְּפֹלִים, שְׂאֵלוֹ ה'אֲלֹפִין בְּקִדְשָׁהּ הֵם בְּחִינַת 'לֵאָה'.

וְאַצְלָם, נַעֲשֶׂה מִזֶּה בְּחִינַת (ישעיה ז, יג): "הַמַּעֲט מִכֶּם הַלְּאֹת אֲנָשִׁים, כִּי תֵלְאוּ גַם אֲלֹקִים", כְּאֵלוֹ לֹאֵה הַקְּדוֹש־ בְּרוּךְ־הוּא מִלְּעֶזֶר וְכו'.

כִּי מ'לֵאָה' נַעֲשֶׂה אֲצָלָם בְּחִינַת 'לֹאֵה' - כִּי הֵם יוֹנְקִים מֵהַדִּינִים הַקָּשִׁים שְׁבִלֵאָה, שְׁמִשָּׁם אֲחִיזַת הַקְּלֹפֹת הַקְּשׁוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת עֲבוּד־הַזָּרָה הַנִּלְ.

וְזֶה מֵה שְׁמִבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְ: שְׁנוּפְלִים ב'כְּפִירוֹת', בְּחִינַת 'עֲבוּד־הַזָּרָה'. וְהַתְּקוּן: "אֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ" וְכו' (תהלים כב, ז), הֵינּוּ בְּחִינַת 'תוֹלַע־דְּקִדְשָׁה', שְׁמִכְנִיעַ 'תוֹלַע־דְּקִלְפָּה'.

וְזֶה שְׁמוּבָא לְעִיל בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְ: שֶׁהוּא בְּחִינַת 'אֲבֵרָהֶם', כִּי כֵן מִבְּאֵר שָׁם בְּפִנּוֹת: ש'תוֹלַע' דְּקִדְשָׁה, בְּחִינַת 'עוֹלֹת תְּמִיד', הוּא בְּחִינַת 'חֶסֶד', בְּחִינַת 'אֲבֵרָהֶם', בְּחִינַת 'חֶסֶד שְׁבַגְבוּרָה'.

וְזֶה שְׁמוּבָא בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְ שֶׁהוּא בְּחִינַת: "בְּגִבּוֹרֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ" (שם כ, ז), הֵינּוּ בְּחִינַת 'חֶסֶד שְׁבַגְבוּרָה'.

וְזֶה שְׁמוּבָא שָׁם: שְׁעַקֵר הַתְּקוּן: "עַל־יָדֵי שַׁיכְנִים אוֹרְחִים תִּלְמִידֵי־חֲכָמִים בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, שֶׁנֶּחֱשַׁב כְּאֵלוֹ הַקְּרִיב תְּמִידִין".

כִּי 'תְּמִיד' בְּגִימַטְרִיא ד' אֲלֹפִין. כִּי עַקֵר הַתְּקוּן: עַל־יָדֵי בְּחִינַת 'קְרִיב תְּמִיד', שְׁעוֹלָה ד' אֲלֹפִין, שְׁעַל־יָדֵי־זֶה נִתְתַּקְּנִין

ה'אֲלֹפִין' הַנִּלְ, וְזוֹכִין לְבְּחִינַת 'תוֹלַע' דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'עוֹלֹת תְּמִיד', בְּחִינַת "חֶסֶד לְאֲבֵרָהֶם" (מִיכָה ז, כ).

עַיֵן בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְ וּבְפִנּוֹת הֵיטֵב, וְתִבִּין אִיךְ נִכְלָלוּ כָּל הַפִּנּוֹת שֶׁל פְּרַשַׁת הַתְּמִיד בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְ. עַיֵן הֵיטֵב וְתִבִּין פְּלֵאוֹת.

[עַיֵן לְקוּטֵי־הַלְּכוֹת, תוֹלַעִים ג: הַפִּנּוֹת שֶׁל 'קְרִיב תְּמִיד' "עוֹלֹת־תוֹלַע", עַל־פִּי לְקוּטֵי־מוֹהֲרֵן ח"ב יב וְאַיִה הַשָּׁה לְעוֹלָה].

סב.

(ח"א לה, ח)

כְּשֶׁאָדָם עוֹסֵק בְּמִשְׁאֵל־וּמְתָן בְּאִמּוּנָה, זֶהוּ בְּחִינַת 'הַקְּרִיבַת הַקְּרִיבֵי־תְּמִיד', וְהַקְּטָרֶת הַקְּטָרֶת'.

סג.

(ח"ב ז, יא)

בְּזִמְן שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ, הָיָה קִיָּם, הֵינּוּ נְקִיִּים מֵעוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (ישעיה א, כא): "צֶדֶק יִלִּין בָּהּ", וּפִרַשׁ רַש"י: "כִּי תְּמִיד שֶׁל שַׁחַר הָיָה מְכַפֵּר עַל עֲבֵרוֹת שֶׁל לַיְלָה, וְתְּמִיד שֶׁל בַּיִן הָעֲרִיבִים הָיָה מְכַפֵּר עַל עֲבֵרוֹת שֶׁל יוֹם".

כִּי יִשְׂרָאֵל "עַם קְדוֹשׁ" (דְּבָרִים ז, ו; יד, ב"כא; כו, יט), לְפִי גְדֹל רוּחְגִּיבוֹתָם וְדִקְוֹתָם, אִין יְכוּלִין לְשֹׂא עֲלֵיהֶם הַמִּשָּׂא שֶׁל עוֹזֵן אֲפֹלוֹ יוֹם אֶחָד - עַל־כֵּן אָנוּ צְרִיכִין הַבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ שְׁיִכְפֵּר עֲלֵינוּ בְּכָל יוֹם!

וּמַעַת שַׁחַרְבַּ בֵּית־מִקְדָּשֵׁנוּ, אִין אָנוּ יְכוּלִים לְנַקוֹת עֲצָמֵנוּ מִן הָעוֹנוֹת, כִּי אִין מִי שְׁיִכְפֵּר בְּעֵדְנוּ.

נְפֻשׁוֹת, כִּי הוּא דָן אֶת כָּל הַדִּינִים, כְּמוֹ
שִׁפְתוֹב (תהלים כד): "מִלְךְ הַכְּבוֹד".

כִּי 'כְּבוֹד' הוּא בְּחִינַת 'מְלָכוּת', הַדָּן אֶת
הַכֹּל. וְאֵזִי הַכֹּל חוֹקְרִים וְשׂוֹאֲלִין (שם כד,
י): "מִי הוּא זֶה מִלְךְ הַכְּבוֹד", אִם הוּא רְאוּי
לְזֶה.

וְזֶה שִׁפְתוֹב (שְׁמוֹת כט, מג): "וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדֵּי"
- "אֵל תִּקְרֵי בְּכַבּוֹדִי, אֲלֵא בְּמִכְבְּדֵי"
(זבחים קטז): - כִּי עַל-יְדֵי הַכְּבוֹד, יוּכַל לְגַרֵם
לוֹ מִיַּתֵּה חֲסִינְשָׁלוֹם!

וְאֵזִי הוּא נִשְׁקָל בְּמֵאזְנִים: אִם חֲסִינְשָׁלוֹם
יִפְגַּם בְּהַכְּבוֹד בְּחוּט־הַשְּׁעָרָה, שְׁלֵא
יִקְבְּלוּ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ - אֵזִי חֲסִינְשָׁלוֹם 'כְּפִי-
חֻבָּה' מְכַרְעַת!

"וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֹת סַמִּים בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה"
(שְׁמוֹת ל, ז)

כָּל עֲנִינֵי הַקִּטְרֹת - נִמְצְאִים בְּפִרְשַׁת 'כִּי תִשָּׂא'

"וְנִעַדְתִּי שְׁמָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדֵּי"
(שְׁמוֹת כט, מג)

סד.

(ח"א סז, בְּסוּף)

הַ'כְּבוֹד' הוּא בְּחִינַת 'קִדְשׁ', כְּמוֹ שִׁפְתוֹב
(שְׁמוֹת כט, מג): "וְנִקְדַּשׁ בְּכַבּוֹדֵי".

סה.

(ח"א ע)

זֶה בְּחִינַת הַכְּבוֹד הַנֶּאֱמָר אֵצֶל הַמְּשַׁכֵּן,
כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (שְׁמוֹת כט, מג): "וְנִקְדַּשׁ
בְּכַבּוֹדֵי", וְכְמוֹ שִׁפְתוֹב (שם מ, לד): "וְכַבּוֹד ה'
מָלֵא אֶת הַמְּשַׁכֵּן".

כִּי כָּל הַכְּבוֹד שֵׁישׁ לְכֹל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם,
מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל - כָּלֵם הֵם מְקַבְּלִים רַק
מִזֶּה הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'עֶפְרָה', בְּחִינַת
'מְשַׁכֵּן', שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁךְ הַכֹּל.

סו.

(ח"א קלא)

צָרִיךְ לְהַתִּירָא וּלְפַחַד מִן הַכְּבוֹד, כִּי
'כְּבוֹד' הוּא 'סִכְנָה גְּדוֹלָה', 'סִכְנָת-'

לקוטי תפלות

פרשת תצוה

מפתח התפלות

[ה] "וְעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טְהוֹר, וּפִתְחָתָה עָלָיו פִּתְחוּחֵי חֹתֶם קֹדֶשׁ לָהּ" - שְׁנֵזֶפֶה לְהִסְתַּפְּלוֹת טְהוֹר וְזָךְ וְצַח, וְעַל-יְדֵי הַהִסְתַּפְּלוֹת עַל אֵיזָה דְבָר, יִהְיוּ עוֹלִין כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַמְּלַבְּשִׁין בְּזָה, לְשִׁרְשֵׁן (תפלות-וּתְחִנּוּנִים ח"א ה).

[ו] "וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי ה'" - שְׁנֵזֶפֶה לְהָאָרֶת מִצַּח-הָרָצוֹן, וְעַל-יְדֵי-זָהָב יִמְתַּק וְיִתְבַטֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדִּינִים (ח"א קד).

[ז] "וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי ה'" - שְׁנֵזֶפֶה שִׁיתְגַּלְגַּל וְיֵאִיר בְּעוֹלָם הָאָרֶת מִצַּח-הָרָצוֹן, שֶׁהוּא 'רָצוֹן-שְׁבָרָצוֹנוֹת' - וְיִתְגַּבֵּר עַל 'מִצַּח-הַנְּחָשׁ' - וְעַל-יְדֵי-זָהָב יִתְבַטֵּל 'חֻכְמַת-הַטֵּבַע' מִן הָעוֹלָם - וְנִזְכָּר לְהַגְבִּיר הָרָצוֹן-דְּקֹדֶשׁ (ח"ב ד).

[ח] "וְנִעַדְתִּי שִׁמָּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי" - שְׁנֵזֶפֶה לְקַבֵּל הַכְּבוֹד-דְּקֹדֶשׁ הַמְּחַדְדִּים-הָאֱמִתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל הַכְּבוֹד-דְּקֹדֶשׁ שׁוֹכֵן אֲצֵלָם, כִּי הֵם בְּחִינַת מְשִׁכַן כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ (ח"א ע).

[א] "פְּתִית לְמְאוֹר" - שְׁנֵזֶפֶה לְנִצָּל מִיְסוּרִים - אֶף-עַל-פִּי שְׁבָאֲמַת אָנוּ יוֹדְעִין, שֶׁכָּל הַיְסוּרִים הֵם לְטוֹבָתָנוּ, לְהַכְנִיעַ הַגּוּף, וּלְכַתּוֹת הַחֻמָּה, וּלְהָאִיר הַצּוּרָה, וּלְגַדֵּל הַנַּפֶּשׁ (תפלות-וּתְחִנּוּנִים ח"א כה).

[ב] "פְּתִית לְמְאוֹר" - שְׁנֵזֶפֶה שֶׁהַצְּדִיקִים יִקְרְבוּ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים, בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת וּמְאִירוֹת - וְנִזְכָּר לְקַבֵּל כָּל דְּבָרֵיהֶם, אֶף אִם יִיָּסְרוּ וַיְבִיזוּ אוֹתָנוּ בְּדֵי וּלְהַכְנִיעַ עֲזוֹת גּוּפָנוּ וּלְהָאִיר בְּנוֹ (תפלות-וּתְחִנּוּנִים ח"ב ב).

[ג] "לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד" - שְׁנֵזֶפֶה שִׁיְהִיו נִעֲשִׂין מִהַמְּצוֹת שִׁלְנוּ, נְרוֹת הַרְבֵּה - וְנִזְכָּר בְּעַת מִיתָתָנוּ, לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּגִנְזֵי-אֲדָמָה, אֲצֵל אֵלוֹ הַנְּרוֹת (ח"א קמו).

[ד] "וְאֵתָה תִּדְבֹר אֶל כָּל חֻכְמֵי לֵב, אֲשֶׁר מִלְּאֲתִיו רוּחַ חֻכְמָה" - שְׁנֵזֶפֶה לְקַדֵּשׁ פִּינּוּ וְעֵינֵינוּ וְאָזְנֵינוּ, וְיִמְשֹׁף עָלֵינוּ 'הַתְּנוּצָצוֹת-דְּקֹדֶשׁ' - וְנִזְכָּר לְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, "רוּחַ חֻכְמָה" הַבָּא מִקֹּדֶשׁ (תפלות-וּתְחִנּוּנִים, הַשְּׂמִטָּה לְלִקּוּטֵי-תַפְלוֹת ח"א כא).

☪ [א] תפלות־ות־הנוגים ח"א כה ☪

(על־פי לקוטי־מוהר"ן ח"א קע, 'ה' מה רבו צרי')

"פתית למאור" (שימות כז, כ)

"פתית" זיקא - פי צריכין לבטש ולכתת הגוף, ולסבל כמה יגיעות גדולות, וכמה מיני מרירות, עד שיזכה שיוכל האור לתפס בנשמתו - בבחינת (זהר שלח קסח): "אעא דלא סליק בה נהורא, מבטשין לה. גופא דלא סליק בה נהורא דנשמתא, מבטשין ליה". [עץ שלא עולה בו האור כשהדליקו אותו - מכתשים אותו, עד שיאיר. כמו־כן גוף שלא עולה בו 'אור־הנשמה' - כותשים אותו ב'יסורים', עד שייעלה בו 'אור־נשמתו']. (לקוטי־הלכות, בציעת־הפת, ה, כד)

שְׁנִזְכָּה לְנֶצַח מִיְסוּרִים - אָף־עַל־פִּי שְׁבִאֲמַת אָנוּ יוֹדְעִין, שְׁפָל הַיְסוּרִים הֵם לְטוֹבַתְנוּ, לְהַכְנִיעַ הַגּוֹף, וּלְכַתֵּת הַחֲמוּר, וּלְהָאִיר הַצּוּרָה, וּלְגַדֵּל הַנַּפֶּשׁ

"צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני. יהוה אל באפך תוכיחני, ואל בחמתך תיסרני". יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד, ומה שחטאתי לפניך, מחק ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורים וחקלאים רעים.

רבונו של עולם, אתה ידעת, כי כפי שפלות ערפנו וגדל חלישות פחנו, אין לנו כח כלל לסבל יסורים.

כי גם בלא זה, דעתנו קצרה ומבלבלת מאד, ומפל־שפן אם באים עלינו איזה יסורים, חס־ושלום, רחמנא־לצלן, אזי הם מעבירים אותנו לגמרי, על דעתנו ועל דעת המקום, חס־ושלום.

ובל־כך נאטם לבנו בשעת היסורים רחמנא־ליצלן, עד אשר קשה לנו אפלו לצעק ולזעק אליך עד שתחננו, רק אנו שוכבים נרדמים עיפים ויגעים, תחת כבוד המשא של היסורים, ואין יכולים לזוז עצמנו כלל.

כי האמת אנו יודעין ומאמינים באמונה־שלמה: כי בודאי כל היסורים שאתה שולח עלינו לפעמים, הם בודאי לטובתנו, "לכלא הפשע ולהתם חטאת, ולכפר עון, ולהביא צדק עלמים", ולהכניע הגוף, ולכתת החומר, ולהאיר הצורה, ולגדל הנפש.

אבל מה נעשה, כי דל פחנו מאד, ואי־אפשר לנו כלל לסבל היסורים.

על־כן חוס וחמל נא עלינו, בזכות אבותינו, ובזכות כל הצדיקי־אמת, שסבלו יסורים רבים וגדולים בשבילנו. והצילנו מעתה, מכל מיני צער ויסורים, והושיענו מהרה למען שמך.

☪ [ב] תפלות־ות־הנוגים ח"ב ב ☪

(על־פי לקוטי־מוהר"ן ח"ב לח, 'לפעמים הגדול הולך')

"פתית למאור" (שימות כז, כ)

"פתית" זיקא - פי צריכין לבטש ולכתת הגוף, ולסבל כמה יגיעות גדולות, וכמה מיני מרירות, עד שיזכה שיוכל האור לתפס בנשמתו - בבחינת (זהר שלח קסח): "אעא דלא סליק בה נהורא, מבטשין לה. גופא דלא סליק בה נהורא דנשמתא, מבטשין ליה". [עץ שלא עולה בו האור כשהדליקו אותו - מכתשים אותו, עד שיאיר. כמו־כן גוף שלא עולה בו 'אור־הנשמה' - כותשים אותו ב'יסורים', עד שייעלה בו 'אור־נשמתו']. (לקוטי־הלכות, בציעת־הפת, ה, כד)

שְׁנִזְכָּה שֶׁהַצְדִּיקִים יִקְרְבוּ אוֹתְנוּ בְּרַחֲמִים, בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת וּמְאִירוֹת - וְנִזְכָּה לְקַבֵּל כָּל דְּבָרֵיהֶם, אִף אִם יִיָּסְרוּ וַיִּבְזוּ אוֹתְנוּ בְּדֵי וּלְהַכְנִיעַ עֲזוֹת גּוֹפְנוּ וּלְהָאִיר בְּנוּ

רבונו של עולם, זפנו להתקרב לצדיקים־אמתיים, ונזכה להיות רגילים אצלם בכל־פעם, ונזכה לקבל מהם הארה גדולה בכל־עת, אל מחנו ושכלנו ודעתנו.

באמן שנזכה על־ידי־זה, לצאת מבחינת 'מחין־דקטנות', ולעלות

☉ [ג] לקוטי-תפלות ח"א קמו ☉

(על-פי לקוטי-מזרח"ן ח"א ערה, דע שכל מצוה)

"להעלות נר תמיד" (שמות כז, ב)

"פי נר מצוה ותורה אור" (משלי י, ב) - כל מי שעושה מצוות, הוא כאלו מדליק 'נר' לפני הקדוש-ברוך-הוא, ומחיה נפשו, שנקראת 'נר', שנאמר (משלי כ, ז): "נר ה' נשמת אדם". (שמות-רבה לו, ג)

שנזכה שיהיו נעשין מהמצוות שלנו, נרות הרבה - ונזכה בעת מיתתנו, לחפש ולבקש בגנוזי-א-דמלכא, אצל אלו הנרות

ותזכני להרבות במצוות כל ימי חיי, בקדושה ובטהרה גדולה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה.

עד שאזכה, שיהיו נעשין מהמצוות שלי, נרות קדושות הרבה. ומכל מצוה ומצוה, יהיה נעשה ממנה נר קדוש ונורא, כמו שכתוב: "כי נר מצוה ותורה אור".

ותשלח בלבי, עצות שלמות אמתיות, בכל יום ובכל עת ובכל שעה, באפן שאזכה מעתה על-כל-פנים, לתשובה-שלמה באמת, לסור מרע, ולעשות הטוב בעיניך תמיד.

עד שאזכה ברחמיך, להיות בכלל יראיך ותמימך, הזוכים לרב טוב הצפון וגנוז, אשר אתה נותן להם רשות, לחפש ולבקש בגנוזי-א-דמלכא, אשרי חלקם.

ואזכה, שיהיו נעשין נרות קדושות, מכל המצוות שאתה מזכני לעשות בחיי. ואצל אלו הנרות הקדושות של המצוות, אזכה בעת מיתתי, לחפש ולבקש בגנוזי-א-דמלכא, ולא איעול בכסופא קמך.

ולבא לבחינת 'מחין-דגדלות'. ועל-ידי- זה יהיו נמתקין כל הדינים, מעלינו, ומעל כל עמך בית ישראל.

ותעזר רחמים בלב הצדיקי-אמת, שיקרבו אותנו ברחמים, ויאירו פניהם אלינו, וינחמו אותנו, וידברו על לבנו דברי נחומים ואהבה והתקרבות, בפנים שוחקות ומאירות ומסבירות.

ותעזרנו, שנזכה לקבל כל דבריהם, באהבה ורצון גדול, אף אם לפעמים ידברו אתנו קשות, ויהיו מיסרים ומבזים אותנו. ולא נהרהר אחריהם כלל, רק נדע ונאמין באמת, כי כל-זה לטובתנו.

כי מחמת שרואים בנו איך שגבר עלינו עזות-הגוף ותאוותיו וגשמיותו, עד שאין אנחנו יכולים לקבל הארתם הקדושה על-ידי 'הארת-פנים', ועל-פן מכרחים ליסר אותנו ביסורים ובזיונות, כדי לבטל ולהכניע גשמיות ועזות גופנו, ואז יהיו יכולים להאיר בנו.

ובמו שאמרו רבותינו-זכרונם-לברכה: "אעא דלא סליק ביה נהורא, מבטשין ליה. אוף-הכי, גופא דלא סליק ביה נהורא-דנשמתא".

☪ [ד] תפלות ותחנונים ☪

השמטה ללקוטי תפלות ח"א כא

(על פי לקוטי מוהר"ן ח"א כא, 'עתיקא טמיר וסתיים')

"ואתה תדבר אל כל חכמי לב, אשר

מלאתיו רוח חכמה" (שמות כח, ג)

שנזכה לקדש פינו ועינינו ואזנינו, וימשך עלינו
'התנוצצות דקדשה' - ונזכה ל'רוח הקדש',
"רוח חכמה" הבא מקדש

וּזְבַנִי לְקֹדֶשׁ פִּי וְעֵינַי וְאָזְנִי כָּל־כֶּךָ, עַד
שִׁימְשֶׁךְ עָלַי אֵיזָה בְּחִינַת הָאָרֶה
וְהַתְּנוּצְצוֹת דְּקֹדֶשָׁה, מְקַדְּשֵׁת מִשָּׁה רַבָּנוּ
עַל־יֹד־יְדֵי־הַשְּׁפָלָה, הַמְּלַבֵּשׁ בְּכָל אֶבֶר
מִיִּשְׂרָאֵל, וְזָכָה לְרוּחַ־הַקֹּדֶשׁ, רוּחַ נְבוּאָה,
בְּמַדְרָגָה נְפִלְאָה מְאֹד.

וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזָכָה, בְּמַדְרָגַתִּי הַשְּׁפָלָה
מְאֹד, גַּם־כֵּן לְאֵיזָה
הַתְּנוּצְצוֹת דְּקֹדֶשָׁה שֵׁשׁ בּוֹ מְבַחֲנֵת רוּחַ־
הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת "רוּחַ חֲכָמָה" הַבָּא
מִקֹּדֶשׁ.

☪ [ה] תפלות ותחנונים ח"א ה ☪

(על פי לקוטי מוהר"ן ח"א צד, 'זכר חסדו ואמונתו')

"ועשית ציץ זהב טהור, ופתחת עליו

פתוחי חתם קדש לה" (שמות כח, לו)

שנזכה להסתפלות טהור וזך וצח, ועל־ידי
ההסתפלות על איזה דבר, יהיו עולין כל
הניצוצות המלבשין בזה, לשרשן

אֲתָה הוּא אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
וּבַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים, אֲתָה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ הַיָּמִים וְכָל
אֲשֶׁר בָּהֶם.

וּזְבַנִי לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאֱמוּנָה־שְׁלֵמָה, כְּמוֹ
שֶׁהֶאֱמִינוּ בְּךָ אֲבוֹתֵינוּ־הַקְּדוֹשִׁים
אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְכֵן כָּל שְׂאֵר
הַצַּדִּיקִים אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים.

וּזְבַנִי לִידַע מִמֶּךָ, בִּידִיעָה שְׁלֵמָה,
בְּחֲכָמָה וְשִׁכְלֵךְ אֲמַתִּי דְקֹדֶשָׁה,
וְלִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוּב: "דַּע אֶת אֱלֹהֵי
אֲבִיךָ וְעַבְדָּהוּ, בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנֶפֶשׁ חַפְצָה,
כִּי כָל לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יְהוָה, וְכָל יֵצֵר
מִחֲשָׁבוֹת מִבֵּין". וְנֹאמַר: "וְאֲרַשְׁתִּיךָ לִי
בְּאֱמוּנָה, וְיָדַעְתָּ אֶת יְהוָה".

וּזְבַנִי לְעֵינַיִם קְדוֹשִׁים, וּלְהַסְתַּפְּלוֹת
טָהוֹר וְזָךְ וְצַח. עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵי
הַהַסְתַּפְּלוֹת לְבַד - שֶׁאֶסְתַּכַּל עַל אֵיזָה
דָּבָר בְּחֲכָמָה וְשִׁכְלֵךְ אֲמַתִּי - וּבְאֱמוּנָה־
שְׁלֵמָה שֵׁשׁ בְּדָבָר הַזֶּה אוֹתִיּוֹת וְנִיצוּצוֹת
קְדוֹשׁוֹת.

עַל־יְדֵי־זֶה יִהְיוּ עוֹלִין כָּל הַנִּיצוּצוֹת
הַמְּלַבְּשִׁין בְּזֶה הַדָּבָר,
לְשָׂרְשָׁן וּמְקוֹרָן, בְּבַחֲנֵת: "פְּתוּחֵי חֲתָם
קֹדֶשׁ לִיהוָה".

וּמֵהָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּיצוּצוֹת, יִהְיוּ נֹעֲשִׂין
דְּבוּרִים. וְעַל־יְדֵי אֱלוֹ
הַדְּבוּרִים־הַקְּדוֹשִׁים, תִּשְׁפִּיעַ רַב טוֹב
לְבֵית־יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶהוּ עֵקֶר הַתְּעַנּוּג
שֶׁלְךָ כְּבִיכּוֹל. וַיִּקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב:
"זְכֹר חֲסֵדוֹ וְאֱמוּנָתוֹ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל, רְאוּ
כָּל אַפְסֵי אֲרָץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ".

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמַּל נָא עָלֵינוּ,
וְעַל שְׁכִינַת עֲזָךְ וּכְבוֹדְךָ, וְעַל כָּל
הָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר הִמָּה
בְּגָלוֹת גְּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד.

וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת־שְׁלָמָה מִהֲרָה
 לְמַעַן שְׂמֶךָ, וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְגַּדֵּל
 כְּבוֹדְךָ עַל כָּל הָעוֹלָם, וַיִּקְיַם מִקְרָא
 שְׁכַתוֹב: "וַיִּגְלָה כְּבוֹד יְהוָה, וַרְאוּ כָּל
 בָּשָׂר יַחֲדוּ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר".

☪ [ו] לקוטי-תפלות ח"א קד ☪

(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"א רטו, 'כ"ד מיני פדיונות')

"וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָמִיד לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי ה'"

(שמות כח, לח)

שְׂנוּזָפָה ל'הָאֲרַת מִצַּח-הָרִצּוֹן, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתַּק
 וַיִּתְבַּטַּל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדֵּינִים

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, מְלֶךְ
 גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל
 וּמַפְרִיֵס וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל-עֵת צָרָה
 וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים, וְתֹאִיר עָלֵינוּ
 עֵת-רִצּוֹן תָּמִיד, בְּזִכּוֹת אַבּוֹתֵינוּ-
 הַקְּדוֹשִׁים, וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל כָּל הַדֵּינִים
 מֵעָלֵינוּ, וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל.

וְתִפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ, מִכָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדֵּינִים,
 שְׂנַגְזָרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים-וָאַרְבַּע
 בְּתִי-דִינֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שִׁישׁ לְךָ לְמַעְלָה.
 בֵּין שֶׁהוּא קֹדֶם גְּזֵר-דִּין, בֵּין שֶׁהוּא לְאַחַר
 גְּזֵר-דִּין, מִכָּלֵם תִּפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ.

וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל, כָּל הַדֵּינִים וְהִסּוּרֵין
 וְהַגְּזֵרוֹת שְׂנַגְזָרוּ בָהֶם,
 מֵעָלֵינוּ, וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בֵּין
 בְּגוֹף, בֵּין בְּנַפֶּשׁ, בֵּין בְּמָמוֹן. בֵּין בְּכָלֵל,
 בֵּין בְּפָרֵט.

כִּי גְלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ, שְׂאִין אֶתְנוּ יוֹדַע
 עַד מָה, אֵיךְ לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן וּלְבַטֵּל
 כָּל הַדֵּינִים שְׂנַגְזָרוּ בְּתִי-דִינֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים.

וְאַפְלוּ מִי שִׂיּוּדַע לַעֲשׂוֹת אֵיזָה פְּדִיוֹן,
 לְבַטֵּל אֵיזָה דִּין שְׂבָאֵיזָה בֵּית-
 דִּין, עַדִּין אֵינוּ יוֹדַע לְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים
 שְׂבָכָל הָעֲשָׂרִים-וָאַרְבַּע בְּתִי-דִינִים. וְעַל-
 יְדֵי-זֶה אֵין מוֹעִיל הַפְּדִיוֹן שָׁלוּ.

עַל-כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים
 הַגְּדוֹלִים הַיְחִידִים בְּדוֹרוֹתֵם,
 שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנֵּת 'מִשֶּׁה רַבְּנוּ', שִׁישׁ לָהֶם כַּח
 לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן לְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים שְׂבָכָל
 הָעֲשָׂרִים-וָאַרְבַּע בְּתִי-דִינִים.

וְחוֹסֶה וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוֹת
 הַצְּדִיקִים הָאֵלוּ, וְתֹאִיר עָלֵינוּ
 'מִצַּח-הָרִצּוֹן' תָּמִיד כְּמוֹ בְּשֶׁבֶת בְּמַנְחָה,
 שֶׁהוּא 'הַסְּתַלְקוֹת מִשֶּׁה' שֶׁהוּא 'עֵת-
 רִצּוֹן'.

וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ וְתִצְּלִינוּ
 מִכָּל הַצָּרוֹת, וְתִמְתִּיק
 וְתִבְטַל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדֵּינִים שְׂנַגְזָרוּ בְּכָל
 הָעֲשָׂרִים-וָאַרְבַּע בְּתִי-דִינֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים.

וְתִצְּלִנִי מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים וּמִכְּאוּבִים
 וּמִחֻשִׁים (וּבִפְרֵט לִפְלוּנֵי בֵן
 פְּלוּנֵית וְכוּ), וּמִחֲסָרוֹן-הַפְּרִנָּסָה, וּמִכָּל מִינֵי
 צָעַר וִיסוּרֵין שְׂבָעוֹלָם.

מִכָּלֵם תִּצְּלִינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וְהַגְּדוֹלִים, בְּכַח וּזְכוֹת 'מִשֶּׁה
 רַבְּנוּ' שְׂנַסְתִּילֵק בְּשֶׁבֶת בְּמַנְחָה, וּבְכַח כָּל
 הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנֵּת 'מִשֶּׁה', שִׂיּוּדַעִים

לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן, לְהַמְתִּיק-הַדִּין שְׁכָכְל
הַעֲשָׂרִים-וְאַרְבַּע בְּתֵי-דִינִים.

עֲשֵׂרָה מִדֹּתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים, הַכְּלוּלִים
בְּתַלְסָר תְּקוּנֵי-דִיקְנָא-קְדִישָׁא.

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תָּן
לָנוּ אָמוּנָה-שְׁלֵמָה, בְּטַל מַעְלִינוּ
כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּבִלְבוּלֵי-אָמוּנָה, בְּטַל
מַעְלִינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת.

חֵנוּם וְחַמֵּל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ-הַרְבִּים
בְּרַחֲמֶיךָ-הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמֶיךָ-
הַגְּנוּזִים, שְׂאִין בָּהֶם שׁוּם אַחִיזַת-דִּין
כָּלֵל, וְזַכְּנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה-שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וּלְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת.

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵי-רַבִּים, בְּרַחֲמֵי-
פְּשׁוּטִים, שְׂאִין בָּהֶם תַּעֲרֹבַת-דִּין
כָּלֵל, בְּאַפֵּן שְׁנֹזְפָה מְהֵרָה מְהֵרָה לָשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה-שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת.

כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ בְּאַמֶּת, כִּמָּה אָנִי רַחוּק
מִקְדָּשְׁךָ הָאֱמֶתִיית, וְכִמָּה אָנִי צָרִיךְ
לְהִתְבַּיֵּשׁ בְּפָנֶי הַפְּשׁוּטִים שְׂבִישְׂרָאֵל,
מִכָּל-שָׁכֵן בְּפָנֶי כְּשָׂרֵי-הַדּוֹר, מִכָּל-שָׁכֵן
וְכָל-שָׁכֵן בְּפָנֵי הַצַּדִּיקִים-הָאֱמֶתִיִּים
שֶׁבְּדוֹר.

"וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יְהוָה יַעֲתֶרְצוֹן,
אֱלֹקִים בָּרַב חֲסִדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת
יִשְׁעֶךָ."

אַבְל עַל רַחֲמֶיךָ-הַרְבִּים אָנִי בּוֹטַח,
שְׂעֵדִין יֵשׁ לִי תִקְוָה לְתַקֵּן אֶת יְמֵי
הַפְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד, וּלְהַטִּיב אֶת מַעֲשֵׂי,
לְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר יְמֵי שְׂעֵבְרוּ בַחֲשָׁךְ.

🌀 [ז] לקוטי תפלות ח"ב ד 🌀
(על פי לקוטי מוה"ר ח"ב ד,
זאת הערבים צויתי לכלפליך)
"והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה'"
(שמות כח, לח)
שְׁנֹזְפָה שִׁיתַּגַּלֶּה וְיֵאִיר בְּעוֹלָם הָאָרֶת מִצַּח-הַרְצוֹן,
שֶׁהוּא 'רְצוֹן-שְׁבִרְצוֹנוֹת' - וְיִתְגַּבֵּר עַל 'מִצַּח-הַנְּחָשׁ'
- וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַּטֵּל 'חֲכַמַת-הַטַּבַּע' מִן הָעוֹלָם -
וְנֹזְפָה לְהַגְבִּיר הַרְצוֹן-דְּקִדְשָׁה

עַל-כֵּן אָנִי תוֹלֵה עֵינַי אֵלֶיךָ וּמִצְפָּה
לִישׁוּעָתְךָ, עַד שֶׁתַּחַנְנֵנִי וְתַחֲזִירֵנִי
בְּתִשׁוּבָה-שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, חֵישׁ קַל
מְהֵרָה, עַד שְׂאֹזְפָה לְהִיּוֹת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב
בְּאַמֶּת.

"וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יְהוָה יַעֲתֶרְצוֹן,
אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת
יִשְׁעֶךָ."

חֵנוּם עָלֵינוּ כָּרַב רַחֲמֶיךָ, וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ
בְּכַח וּזְכוֹת הַצַּדִּיקִים-הָאֱמֶתִיִּים
הַזְּקֵנִים-שֶׁבְּקִדְשָׁה, שְׁנֹזְפָה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת
וּלְהָאִיר 'הָאָרֶת מִצַּח-הַרְצוֹן' שֶׁהוּא
'רְצוֹן-שְׁבִרְצוֹנוֹת'.

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּעַל הַרְצוֹן, בְּעַל
הַרַחֲמִים, רַעְזָא דְכָל רַעְוִין,
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עַתִּיק דְעַתִּיקִין.
אֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לְצַדִּיקֶיךָ-הָאֱמֶתִיִּים 'שֶׁל־

וְיִתְגַּבֵּר 'מִצַּח-הַרְצוֹן' עַל 'מִצַּח-
הַנְּחָשׁ', לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר
וּלְכַבֵּל זְהַמַּת 'מִצַּח-הַנְּחָשׁ' מִן הָעוֹלָם,

שהוא 'חכמת-הטבע', ויתבטל 'חכמת-
הטבע' וה'אפיקורסית' מן העולם.

ויתגלה ויאיר 'מצח-הרצון' בעולם,
ויתגלה בעולם שאין שום
דרך-הטבע כלל, רק הכל מתנהג
ברצונה- הטוב לבד.

ותתפשט האמונה-הקדושה בעולם,
ויאמינו הכל כי אתה בראת
עולמך ברצונה-הטוב אחר העדר הגמור,
והוצאת כל העולמות מאין המחלט ליש,
ובראת יש מאין, ואתה מנהיג עולמך
ברצונה לבד, ואין שום חיוב-הטבע כלל.

ותתן לנו חכמים-אמתיים דקדושה,
ותתן להם כח, שיקשרו כל
הרצונות ל'שרש-הרצון', ל'מצח-
הרצון', ל'רצון-שברצונות'.

עד שיתגלה ויאיר 'הארת-הרצון'
בעולם, ונזכה כלנו לכסף
ולהשתוקק תמיד לעבודתך באמת, ברצון
חזק ותקיף מאד.

ותתבטל 'חכמת-הטבע' מכל העולם,
ובפרט מעמך ישראל
הקדוש אשר בהם בחרת. ויתפשט
'הארת-הרצון' בעולם, וידעו הכל כי אין
שום 'חיוב-הטבע' כלל, רק הכל מתנהג
ברצונה-הקדוש לבד.

ונזכה כלנו ל'רצון-דקדושה', שיהיה
רצוננו חזק ותקיף ואמין בכל-
עת ובכל שעה, לעבודתך וליראתך
ולתורתך. ובכל יום ויום ובכל שעה

ושעה, יתחזק ה'רצון-דקדושה' אצלנו
יותר ויותר.

כי אתה ידעת, כי בשר-ודם אנחנו,
ומחמר קרצנו, ומי יעצר כח לעבדך
באמת.

הן השמים ושמיי-השמים וכל צבאם,
מלאכים ושרפים ואופנים וחיות-
הקדש, וכל צבא-מעלה, אין גם אחד
שיוכל להתפאר ולומר שיוכל לעבדך, כי
לגדלתך אין חקר, ושמך "מרמם על כל
ברכה ותהלה".

"אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה",
עוף ויגע, ובכל יום ויום יצרנו
מתגבר עלינו ופורש רשתות ומכמורות
לנפשנו, "בארח זו אהלך טמנו פח לי".

חוסה עלינו כרב רחמיה, וזכנו ועזרנו
והושיענו להגביר ה'רצון-
דקדושה', שנזכה להרגיל עצמנו ברצונות
טובים תמיד, לכסף ולהשתוקק
ולהתגעגע אליך תמיד, ברצון-חזק
ובכסופין-אמתיים, בתשוקה-גדולה
בכלות-הנפש.

כמו שכתוב: "נכספה וגם כלתה נפשי
לחצרות יהוה, לבי ובשרי ירננו
אל אל חי. כלה שארי ולבבי, צור לבבי
וחלקי אלהים לעולם".

אבי אב הרחמן, משך עבדך אל רצונה,
שיהיה כל מגמתי וחספצי ורצוני,
חזקים תמיד, לזכות להתקרב אליך
באמת. ולא אסתפל על הבלי עולם-הזה
כלל.

וּבְנֵי שִׁיחָה רְצוֹנֵי חֶזֶק תָּמִיד, רַק
לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְעִבּוֹדְתֶךָ,
וְלֹא אֶפְסִיק ה'רְצוֹן דְּקִדְשָׁה' כָּלֵל, אוֹלֵי
אֲזָכָה שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כְּכֹל נִפְלְאוֹתֶיךָ
הַנּוֹרְאוֹת, וְתִתְחִיל מֵעַתָּה לְקַרְבְּנֵי אֵלֶיךָ
בְּאֵמֶת.

וְתַעֲזָרְנִי וְתַחֲזַקְנִי וְתִאֲמַצְנֵי תָמִיד בְּכָל-
עֵת, שְׁלֹא אֵיֵאֵשׁ עֲצָמֵי לְעוֹלָם
שׁוֹם יֵאוֹשׁ כָּלֵל, וּבְעֵצָם מְדַרְגָּתִי הַשְּׁפֵלָה
וְהַפְּחוּתָה מְאֹד מְאֹד, אֲזָכָה לְקוֹנוֹת
וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעָה-אֲמִתִּיית, לִישׁוּעָה-
שְׁלֵמָה תָמִיד.

וְאֶקְנֶה וְאֵיחַל וְאֶחַכֶּה תָמִיד, לְזָכוֹת
לְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרְאוֹי לְאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי, אֲשֶׁר לְכַךְ נּוֹצַרְתִּי, וְלֹא אֶרְפֶּה
וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת ה'רְצוֹן דְּקִדְשָׁה'.

רַק אֶחֱזַק עֲצָמֵי בְכָל-עֵת, לְחַדֵּשׁ
ה'רְצוֹן דְּקִדְשָׁה' יוֹתֵר, לְהִתְחִיל
בְּכָל-פֶּעַם מִחֻדָּשׁ, לְהַשְׁתַּוְּקֶק וּלְכַסֵּף
וּלְהִתְנַעֲנַע אֵלֶיךָ וּלְעִבּוֹדְתֶךָ, בְּרְצוֹן חֶזֶק
חֻדָּשׁ לְגַמְרִי.

וְתַזְכְּנוּ עַל-יְדֵי 'הַתְּגַלּוֹת-הַרְצוֹן'
דְּקִדְשָׁה, שְׁנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ
יְרָאָה גְדוּלָה עָלֵינוּ, וְנִזְכָּה לְהִתְיַרֵּא וּלְרַעַד
וּלְפַחַד מִמֶּךָ תָמִיד, וּלְעַבְדֶּךָ בִּירְאָה-
גְדוּלָה וּבְשִׂמְחָה-רַבָּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב:
"עֲבַדוּ אֶת יְהוָה בִּירְאָה, וּגִילוּ בְרַעְדָה".

וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת,
וְתַגְּלֶה הַרְצוֹן בְּעוֹלָם, וְתַחֲזַק אֶת
'אֲמוֹנַת-הַרְצוֹן' בְּחֶזֶק גְּדוּלָה, וְתַבְטִיל כָּל

הַסְּפָקוֹת. וְלֹא יִהְיֶה כַח ל'מִצַּח-הַנְּחָשׁ',
לְהַטִּיל שׁוֹם סֶפֶק ב'רְצוֹן' חֶסֶד וְשָׁלוֹם.

רַק "כָּלֵם יִדְעוּ אוֹתְךָ לְמִקְטָנָם וְעַד
גְּדוּלָם", וַיִּפְּירוּ כָלֵם כַּח מַלְכוּתְךָ,
וַיִּדְעוּ הַכֹּל בִּיְדִיעָה חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה, בְּלִי
שׁוֹם סֶפֶק כָּלֵל, שְׁהַכֹּל מִתְנַהֵג רַק בְּרְצוֹן
הַבוֹרָא הַכֹּל לְבַד, יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ לְנֶצַח.

"וְכִמְצַבִּיָּה עֶבֶד בְּחִיל שְׁמִיָּא וְדִירֵי
אַרְעָה, וְלֹא אִיתִי דִי יִמְחָא
בִּידָה וַיֵּאמֶר לָהּ מָה עֲבַדְתִּי".

וְתִרְחַם בְּרַחֲמֶיךָ-הַרְבִּים, עַל כָּל
הַנְּפִשׁוֹת מֵעַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר כָּבַד נִפְלוּ וְנִלְכְּדוּ בְרִשְׁתְּ חֲכָמַת-
הַטֵּבַע הַרְעָה וְהַמְרָה מְאֹד, וְתוֹצִיאֵם
מִשָּׁם לְשָׁלוֹם.

וְתֵאִיר עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
'הָאֲרַת-הַרְצוֹן', וַיִּתְּוֹדַע לָהֶם
הָאֵמֶת בְּמִקּוֹם שָׁהֶם, שְׂאִין שׁוֹם חַיּוֹב
הַטֵּבְעִי כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרְצוֹנֶךָ-
הַקְּדוֹשׁ לְבַד, וַיִּפְּרָחוּ מִמְּצוּדָתָם לְשָׁלוֹם.

וּמֵעַתָּה תִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל זֵרְעֵנוּ וְעַל
כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ
וְתַצִּילֵנוּ כָּלֵנוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה נִלְכָּד שׁוֹם אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל ב'חֲכָמַת-הַטֵּבַע' חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי
אִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ-
שְׁבַשְׁמַיִם.

חֹסֶם וְחַמְלָנָא עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים לְבֵא מְהֵרָה לְכָל מָה
שְׁבַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. "יְהִי לְרְצוֹן אֲמִרֵי-פִי
וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי".

כָּל הַחַיּוֹת וְהַשְּׁפַע מֵהֶם, כִּי הֵם מַחֲיִין אֶת כָּלם.

וַיֵּשׁ לָהֶם 'פַּח־הַמוֹשֶׁךְ', לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוֹת אֲצֵלָם, וּלְהַמְשִׁיךְ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אֲצֵלָם, לְקַרְבָּם כָּלם אֵלֶיךָ תִּתְבָּרֵךְ לְנִצָּח.

וְזַכְּנוּ לְבָרַח מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית הָאֱמֶת, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כְּבוֹד־דִּקְדוּשָׁה לְמַעַן שִׂמְךָ בְּאֱמֶת, כְּבוֹד הַנִּמְשָׁךְ מֵהַצַּדִּיק־הָאֱמֶת שֵׁישׁ לוֹ 'פַּח־הַמוֹשֶׁךְ', אֲשֶׁר הוּא מְקִים אֶת הַמְּשָׁכֵן תָּמִיד, וְאֲצִלוֹ שׁוֹכֵן כָּל הַכְּבוֹד הָאֱמֶת דִּקְדוּשָׁה.

אֲשֶׁר כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל, וְרֵאשִׁיו, וְשׁוֹטְרָיו, וְשׁוֹפְטָיו, מְקַטְּנִין וְעַד גְּדוֹל - כָּלם מְקַבְּלִים כָּל כְּבוֹדָם וְגִדְלָתָם מִמֶּנּוּ.

וְזַכְּנוּ לְכְבוֹד־דִּקְדוּשָׁה כְּזֶה, אֲשֶׁר עַל־יְדוֹ יִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם תָּמִיד. וְתִמְלֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכְבוֹדְךָ מְהֵרָה, וּכְבוֹדְךָ יִמְלֹא כָּל הָאָרֶץ.

וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "אֲנִי יְהוָה הוּא שָׁמַי, וּכְבוֹדִי לֹא אֶחָר לֹא אֶתֵּן, וְתִהְיֶה לִּפְסִילִים". וְנֹאמַר: "סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אֲמֵן וְאֲמֵן."

☪ [ח] לְקוּטֵי־תַפְלוֹת ח"א ע ☪

"וְנַעַדְתִּי שָׁמָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי"

(שְׁמוֹת כט, מג)

(על-פי לקוטי-מוה"ר ח"א ע, וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי)

שִׁנּוּזָה לְקַבֵּל הַכְּבוֹד־דִּקְדוּשָׁה מֵהַצַּדִּיקִים־הָאֱמֶתִּים, אֲשֶׁר כָּל הַכְּבוֹד־דִּקְדוּשָׁה שׁוֹכֵן אֲצֵלָם, כִּי הֵם בְּחִינַת מְשָׁכֵן כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ

"מְשָׁכְנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה". כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הָעִירָה וְהַקִּיצָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּבַחֲסִדְךָ הַגְּדוֹל נָתַתָּ לָנוּ צַדִּיקִים אֱמֶתִּים בְּכָל דוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שׁוֹכֵן אֲצֵלָם.

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הוֹדַעְתָּ לָנוּ כִּי אֵין דוֹר יְתוֹם, וְגַם בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ הַפְּלֵאתָ חֲסִדְךָ עִמָּנוּ, וְנָתַתָּ לָנוּ צַדִּיקִים אֱמֶתִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמֵם, אֲשֶׁר כָּל הַכְּבוֹד־דִּקְדוּשָׁה שׁוֹכֵן אֲצֵלָם, כִּי הֵם בְּחִינַת "מְשָׁכֵן כְּבוֹדְךָ", אֲשֶׁר קִדְּשַׁת שְׂכִינַת אֱלֹהוּתְךָ נִמְשָׁךְ וְשׁוֹכֵן אֲצֵלָם תָּמִיד.

כִּי הֵם עֲנוּיִם בְּאֱמֶת, שְׁמֵשִׁימִים עֲצָמִם כְּעֶפֶר, אֲשֶׁר כָּל הַבְּרִיאָה עִם כָּל פְּרֻטִיָּהּ, הַכֹּל פֶּאֶשֶׁר לְכֹל, עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וְהַכֹּל נִמְשָׁךְ מֵהֶם.

כִּי הֵם צַדִּיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם, שֶׁהֵם יְסוּד כָּל הַבְּרִיאָה, וְהַכֹּל צָרִיכִים לְמִשְׁךְ אֲלֵיהֶם, לְקַבֵּל חַיּוֹת וְקִיּוּם מֵהֶם, כִּי עֲלֵיהֶם עוֹמֵד הַכֹּל, וְכָל יִשְׂרָאֵל כָּלם הֵם עֲנָפִים מֵהֶם, וְנִמְשָׁכִים אֲלֵיהֶם, וּמְקַבְּלִים

